

URANTIA ASSOCIATION INTERNATIONAL
JOURNAL

Pääkirjoitus Suzanne Kelly, päätoimittaja	1
<i>Urantia-kirjan</i> levittäminen Bill Sadler Jr., Yhdysvallat	2
Johtajuussymposiumi Phil Taylor, Yhdysvallat	6
Opettajien kouluttaminen Jeffrey Wattles, Yhdysvallat	7
Jeesuksen ihmiskunnalle antama ilmoitus Jumalasta Carolyn Kendall, Yhdysvallat	12
Minänhallinnan taito Sheila Keene-Lund, Yhdysvallat	14
Viimeiseen urantialaiseen hengenvetoonne asti Mark Kurtz, Yhdysvallat	17

UAI JOURNAL

Journalin toimituskunta

Toimittaja **Suzanne Kelly**
skelly@wtmi.net

Apulaistoimittajat **James Woodward, Alain Cyr, David Graves**
TBandG@comcast.net

Käännöskoordinaattori **Suzanne Kelly**
skelly@wtmi.net

Käännöskoordinaattori **Suzanne Kelly**
skelly@wtmi.net

Käännösvastaavat (ranska) **Alain Cyr, Jean Royer, Jean Annet**

Käännösvastaava (espanja) **Olga López**

Käännösvastaava (suomi) **Seppo Kanerva**

Taitto **Verner Verass**

Komitean puheenjohtaja **Verner Verass**

Suomentajat **Leena Kari, Jouni Nurmi ja Seppo Kanerva**

Suomennoksen taitto: **Seppo Kanerva**

Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenet: UAI:n johtajisto

Presidentti – **Gaétan Charland** – Kanada

gaetan.charland3721@videotron.ca

Varapresidentti – **Merindi Swadling** – Australia

merindi@hotmail.com

Varainhoitaja – **Mark Kurtz** – USA

makurtz04@maplenet.net

Sihteeri – **Susan Owen** – USA

susanowen@earthlink.net

Komiteoiden puheenjohtajat:

Koulutuskomitea – **Sheila Keene Lund** – USA

documentit@comcast.net

Jäsenkomitea – **Gary Rawlings** – Yhdistynyt kuningaskunta

Garyurantia@aol.com

Tiedotuskomitea – **Verner Verass** – Australia

vern@design.com.au

Konferenssikomitea – **Phil Taylor** – USA

philtaylor@mindspring.com

IUA:n toimeenpaneva johtaja **Rick Lyon** – USA

ricklyon@tctc.com

Opintoryhmäkomitea – puheenjohtaja **James Woodward** – USA

ubstydgroups@urantia-uai.org

Levityskomitea – puheenjohtaja **Michael MacIsaac** – Ruotsi

mmacisaac@gmail.com

Käännöskomitea – **Chris Moseley** – Yhdistynyt kuningaskunta

chrismoseley50@yahoo.com

Peruskirja- ja sääntökomitea – **Travis Binion** – USA

ghtb@earthlink.net

Pääkirjoitus

SUZANNE KELLY
Yhdysvallat

Vuoden 2010 viimeisessä numerossa keskityimme johtajuuteen – johtajuuteen opinnoissa, palvelemisessa, elämässä ja muutoksen tilassa. Vastattain julkaistussa John Kotterin artikkelissa *Mitä johtajat tosiasiallisesti tekevät* Kotter toteaa: ”Johtajia pitää viljellä” ja ”johtajuuskeskeisen kulttuurin institutionalisoiminen on ylivertainen johtajuutta osoittava toimi”. Tuomalla esiin haastavia mahdollisuuksia hän väittää, että olemme luomassa ”kulttuuria, jossa ihmiset arvostavat vahvaa johtajuutta ja pyrkivät luomaan sellaisen”. Hän sanoo tämän olevan suuri muutos entiseen verrattuna, ja olen täysin samaa mieltä. Aivan kuten hyvät opettajat ja liikkeenjohtajat voidaan koulua osoittamaan erinomaisuutta itse valitsemillaan aloilla, niin voidaan johtajakin kasvattaa ja rohkaista tarttumaan ruoriin ja menemään sinne, missä seuraavista viidestä artikkelista muodostuvassa kuvassa ajatellaan Jumalan Isyyden ja ihmisten veljeyden toteutuvan.

Ensimmäisen esseen kirjoittaja on morontiaan siirtynyt oppinut tutkijamme Bill Sadler Jr. Artikkelin on luento, jonka hän piti ensimmäiselle ryhmälle ”opiskelija-opettajia” aiheesta ”*Urantia-kirjan levittäminen*”. Bill aloittaa hätkähdyttävästi sanomalla, että ”kirja on vain osa siitä, ei missään mielessä se kaikki”. Ja jotta onnistuisi jossakin palvelussa, siihen kuuluu olennaisena osana se, että ”osoitat ihmisille pitäväsi heistä. Ole heille ystävällinen. Tuo julki ystävyden tuntemuksesi. Mielestäni kiintymyksen salaaminen on lähes moraalitonta. Kiintymystä on tässä maailmassa surkean vähän. Julkituomisessa pitää tietenkin olla huomaavainen, muuten voi loukata. Mutta jos pidät ihmisistä, osoita se heille. Kerro heille pitäväsi heistä. Jos sinussa on rakkautta, älä pidä sitä salaisuutena. Mitä Jeesus sanoikaan kaupungista mäen päällä? Sitä on vaikea kätkeä. Jos sinulla on tunteita, anna niiden näkyä.” Bill Jr. on löytänyt avaimen siihen, että onnistuu johtajuudessa, kunhan rakastaa ihmisiä.

Jeff Wattles, täydellinen, pitkään palvellut professori ja johtaja, hioo metodejamme esityksessään opettajien kouluttamisesta. Viisaasti hän myös väittää, että ”oppiminen tapahtuu monella tasolla. Opimme tosiasioita. Opimme perustaitoja ja kieliä. Opimme elämän läksyjä.” Lisäksi hän kehottaa meitä ”rakentamaan totuudelle, joka löytyy toisen ihmisen sanoista.” Keskustellessaan pitkälle edistyneiden roomalaisopettajien kanssa Jeesus käytti seuraavaa metodologiaa: Hän ei kertaakaan takertunut heidän erehdyksiinsä eikä sanallakaan puuttunut heidän opetuksiinsa esiintyviin puutteellisuuksiin. Kussakin tapauksessa hän tapasi ottaa erikseen esille heidän opetuksiinsa sisältyvän totuuden ja jatkaa sitten keskustelua siten, että tämä totuus kävi heidän mielessään entistäkin houkuttelevammaksi ja

valaistummaksi niin, että tämä totuuden painottuminen varsin lyhyessä ajassa työnsi tehokkaasti tieltään siihen liittyneen erheen [132:0.4].

Kolmas kirjoittajamme Carolyn Kendall on kodifioinut tätä prosessia lisää keräämällä sitaatteja aiheesta ”Jeesuksen ihmiskunnalle antama ilmoitus Jumalasta.” Jeesuksen opetustapaa omissa opettaja/johtaja -suhteissamme käyttämällä voimme soveltaa monia hänen metodejaan. Carolyn kirjoittaa: *Tietoisuuden siitä, että on Jumalan poika, tulisi elähdyttää jokaisen sellaisen miehen, naisen ja lapsen koko elämänsästä palvelua, joka on saanut haltuunsa näin voimallisen, ihmispersoonallisuuden kaikkiin luontaisiin kykyihin kohdistuvan kannustimen* [178:1.13]. Tämä merkitsee nykyään yhtä paljon kuin se merkitsi 2000 vuotta sitten. *Sellaisen asennoitumisen, joka kertoo epäitsekästä ihmisen palvelemisesta ja älyllisestä Jumalan palveluksesta, tulisi tehdä kaikista valtakunnan uskovista parempia maailman kansalaisia* [178:1.8]. Jopa kosmisia kansalaisia!

Neljännessä artikkelissa, ”*Todellinen johtajuus – itsehillinnän taito*”, sen kirjoittaja Sheila Keene-Lund tuo nähtävälle palvelujohtajuuden syntyprosessin siten, että hän identifioi portinvartijat palvelujohtajiksi. ”Palvelujohtajat kehittävät ihmisiä auttamalla heitä kamppailemaan ja menestymään; heiltä tulee visio, heistä tulee seuraajiensa silmissä ansaitusti uskottavia ja luotettavia ja heillä on vaikutusta myös muihin. Monille on vaikeaa ymmärtää ’palvelija-johtajan’ käsitettä. Jotkut luulevat, ettei voi olla palvelija ja johtaja, sillä käsitteet ovat erillisiä ja vastakkaisia – niitä ei voi loogisesti yhdistää.” Olen kuitenkin samaa mieltä Sheilan kanssa siitä, että toinen kiskoo esiin sen, mikä toisessa on parasta, eikä mikään kokoa paremmin yhteen kuin johtaja, joka haluaa palvella siinä kuin johtaakin.

Viimeinen artikkelimme on Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen rahastonhoitajan Mark Kurtzin julistus otsikkonaan ”Viimeiseen Urantia-henkäykseen saakka”. Artikkelissaan Mark hahmottelee ensi vuonna pidettävän johtajuussymposiumin mission.

”Vuoden 2011 suurtaapahtuma on historiallinen UAI:n johtajuussymposiumi 2011, joka on suunniteltu tapahtuvaksi heinäkuussa Chicagon lähistöllä. Sen onnistumiselle etsitään tukea. Se on eturivin hanke kaikilta mantereilta peräisin oleville nykyisille ja potentiaalisille johtajille. Missio on Mikaelin; me olemme nöyrästi etuoikeutettuja olemaan hänen käytettävissään. Ja Mark puhuu yhdellä suulla muiden artikkeleiden kirjoittajien kanssa tehdessään yhteenvedon: ”Toisin sanoen uskon hänen missionsa olevan opettaa rakastamaan siten kuin Isä on sen määritellyt.”

Miellyttäviä ja valaisevia lukuhetkiä!

Urantia-kirjan levittäminen

BILL SADLER, JR.
Yhdysvallat

Nauhalta kirjoitettu Bill Sadlerin esitys opintoryhmässä

Haluan olla hyödyksi tätä kirjaa opettaessani, tai – mikä vielä tärkeämpää – olla hyödyksi kanssaihmisilleni Jumalan palveluksessa. Ja tämä kirja on vain osa siitä, ei missään mielessä se kaikki.

Osoita ihmisille, että pidät heistä. Ole heille ystävällinen. Tuo julki ystävyys tunteuksesi. Mielestäni kiintymyksen salaaminen on lähes moraalitonta. Kiintymystä on tässä maailmassa surkean vähän. Julkituomisessa pitää tietenkin olla huomaavainen, muuten voi loukata. Mutta jos pidät ihmisistä, osoita se heille. Kerro heille pitäväsi heistä. Jos sinussa on rakkautta, älä pidä sitä salaisuutena. Mitä Jeesus sanoikaan kaupungista mäen päällä? Sitä on vaikea kätkeä. Jos sinulla on tunteita, anna niiden näkyä.

Ja jos haluat käyttää tätä kirjaa kanssaihmisia auttaaksesi, sinun toden totta pitäisi tietää, mitä siinä on. Eikö vain? Sinun tosiaankin pitäisi tietää, mitä se sisältää.

Tämä kirja ei ole uskonto. Tämä kirja on kosmologiaa, filosofiaa, metafysiikkaa, teologiaa. Ei mikään kirjaan kirjoitettu ole uskonto. Se on älyllistä. Tämän seikan tulisi olla kaikille erittäin selvä. Mutta tämä kirja pyrkii lähestymään älyllisesti, filosofisesti, ihmisen uskonnollista olemusta. Jos tapaat jonkun, joka ei ole filosofinen, älä hiero hänen nokkaansa kirjan ensimmäiseen osaan, äläkä esipuheeseen, älä mihinkään. Anna hänelle tämän kirjan hengellinen sydän. Ensimmäiseen mansiomaailmaan päästäkseen hänen ei mielestäni tarvitse tietää mitään kolminaisuuksien kolminaisuudesta. Pitää vain hyväksyä olevansa Jumalan poika. Siinä kaikki.

Uteliaita on kuitenkin paljon. Minä olen yksi. Kuten luvuissa osoitetaan, yksi kristinuskoo vaivaava seikka on se, että – filosofisesta katsantokannasta – se on jokseenkin steriili uskonto. Jotakuinkin steriili. Kiinnostaisiko kuulla jotakin? Mahajana-buddhalaisuus tarjoaa Jumalaa etsivälle koko joukon sellaista ajateltavaa, jollaista kristinuskoo ei tarjoa. Se on paljon laaja-alaisempi uskonto, ja sen filosofia on rikkaampaa.

Arnold Toynbee sanoo hyvin, että maailman kaksi parasta uskontoa ovat kristinuskoo ja buddhalaisuuden mahajana-haara. Hän on mielestäni erittäin tarkkanäköinen sanoessaan myös, ettei niistä kumpikaan ole kyllin hyvä.

Jos tapaat henkilön, joka toivoo ymmärtävänsä enemmän universumia, joka haluaisi ottaa tieteen löydöt ja sovittaa ne sydämensä hengellisiin kaipauksiin – mikä on filosofian funktio –, silloin sinun on parasta tuntea tämä kirja ja kyetä keskustelemaan siitä hänen kanssaan tai lähettää hänet jonkun sellaisen filosofisesti asennoituneen tuttavasi pakeille, joka

siihen pystyy. Ei kaikkien tarvitse tehdä kaikkea.

Kas, kun jos kohdalleni sattuu joku, joka tarvitsee rohkaisua ja johon voi vaikuttaa, lähetän hänet jonkun luo, joka on hyvä rohkaisemaan, hyvä saarnamaan, sillä sellainen ei kuulu minun repertuaariini. Eikö niin? Tuonkaltainen esiintyminen ei ole näköistäni.

Tämä on minun ideani siitä, miten kirjaa opetaan, miten sitä esitellään. Mutta, haloo, kaikki työme tämän kirjan hyväksi on vain osa suurempaa työtä. Älkää koskaan antako kirjan hyväksi suorittamane palvelun mennä Pomon palvelemisen edelle. Älkää koskaan antako kirjan esittelemisen häiritä Pomon lasten hyväksi tekemänne työtä tai sitä työtä, jota teette Pomon lasten ja Pomon välisten suhteiden kohentamiseksi.

Tämä kirja on työväline. Käyttäkää sitä vain, kun on tarpeen. Mutta ellei sitä tarvita, pitäkää taivaan nimessä se poissa kuvasta. Kysymys on vähän samasta kuin on sen kaverin kohdalla, joka käyttää heinä-hankoa ja pitää sitä niin hyödyllisenä kapistuksena, että hän vie sen mukanaan joka paikkaan, vaikkapa teekutsuille. Pysyttekö mukana? Älkää raahatko sinistä kirjaa väellä ja voimalla joka tilanteeseen. Keskustelen ihmisen kanssa usein Jumalasta, mutta harvoinpa edes mainitsen *Urantia-kirjaa*, ellen havaitse, että kyseistä työkalua tarvitaan homman läpiviemiseen. Ja silloin sitten annankin mennä täydellä höyryllä. Olkaa kärsivällisiä kirjaa esitellessänne. Kylvön ja sadonkorjuun välillä kuluu aikaa. Älkää hätyyttäkö ihmisiä. Kylväkää siemen ja odottakaa. Odottakaa itämistä. Jos kylvätte siemenet syksyllä, ne nousevat taimelle uskoakseni vasta keväällä. Eikös vain?

Olkaa kirjaa esitellessänne filosofisia. Jeesus kertoi kylväjävertauksen, jonka Pietari tulkitsi allegoriana. Pietarin tulkinta on *Raamatussa*. Ja sitten Natanael tulkitsi vertauksen toisin, hänkin allegoriana. Ja apostolit joutuivat melkoiseen sanaharkkaan, jossa he valitsivat puolensa ja väittelivät siitä, oliko Pietari oikeassa vai oliko Natanael. Ja muistini mukaan Jeesus odotti, kunnes väittely oli kääntymässä lopuilleen. Ei ollut mitään järkeä sulkea kenenkään suuta, ennen kuin höyry oli päässyt ulos. Sitten hän halusi hiljaisuutta. Ja hän sanoi: ”Onko kenelläkään lisätulkintoja?” Ja mikäli muistini ei minua petä, niin Tuomas puhui suunsa puhtaaksi ja sanoi: ”Minusta he ovat kumpikin väärässä. Tämä ei ole allegoria vaan vertaus.” Ja Jeesus sanoi: ”Mikä on oma tulkintasi?” Tuomas sanoi: ”Kylväjävertaus tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että evankeliumin levitystyössä toimivat tulevat huomaamaan, että heidän työnsä tuloksissa esiintyy suurta vaihtelua syistä, jotka eivät ole heidän vallassaan.”

Joten uutteruuden ja kärsivällisyyden lisäksi suo-

sittelen filosofista suhtautumistapaa.

Muuan kylväjä ryhtyi kylvämään, ja siinä kun hän kylvi, jotkin siemenet putosivat karulle maalle eivätkä juurtuneet. Ja lisäksi jotkin siemenet joutuivat taivaan lintujen ruoaksi ja olivat tipotiessään. Jotkin siemenet osuivat matalaan multaan ja nousivat oraalle, mutta auringon lämpö kuihdutti ne. Mutta oli myös siemeniä, jotka putosivat mehevään maahan ja tuottivat jyviä, jotkin kolmikymmen-, jotkin kuusikymmenkertaisesti, muutamat jopa satakertaisesti. Ja, jolla on korvat, se kuulkoon.

Ole filosofinen ja jos huomaat olevasi puolustus-kannalla esityksesi suhteen, niin muista aina, mitä tiedämme puolusteleavasta argumentoinnista: Se on käänteisesti verrannollista sisältämänsä totuuden suhteen. Jos huomaat väitteleväsi tästä kirjasta, et esitä lukijaehdokkaalle totuutta. Esityksessäsi on jokin vialla, tai kuulijasi vastaanottavaisuus on puutteellista tai hän ei ole kypsä sille.

Ole ennen kaikkea oma itsesi. Ole hyväntuulinen. Ole tietoinen siitä, mitä pahusta olet tekemässä. Ole ututtera. Ole kärsivällinen. Ole filosofinen. Tämä on minun käsitykseni siitä, miten toimia. Eikä se koske vain tämän kirjan tunnetuksi tekemistä, vaan näin pitäisi kaikkien toimia Pomon hyväksi Pomon penskoja palvellessaan.

Katsotaanpa vähän sitä, miten ihmiset suhtautuvat uskontoon. Uskomattomalle määrälle tämän maailman ajattelijoita – joista minä satun olemaan yksi – kristinuskosta puuttuu kokonaan kaikki älyllinen virikkeisyys. Uskoakseni tämä kirja on kirjoitettu tarkoituksena vedota henkilöön, joka ei osaa tehdä eroa filosofian ja uskonnon välillä. Minulle se on erittäin vaikeaa, sillä kun ajattelen uskontoa, yritän ajatella totuutta, ja äskeinen luku määritteli filosofian nimenomaan ”totuuden ajattelemiseksi”. Nämä luvut on kirjoitettu uskoakseni tarkoituksella vedota yleismaailmallisesti koko ihmiskuntaan maan päällä. Tämänkaltaisessa ryhmässä, jossa nyt olemme, ja kun katsotte sisälle sydämeenne, rakennatte ihanteen, ja sitten ette täytä sen mittoja. Ja se on tyrmistyttävää. Ja jos tarkastelette kahtatoista apostolia, meillä on täällä jollakin nauhalla oma selontekoni kahdestatoista apostolista surkeana joukkona. Mutta sekin on lainaus sinisestä kirjasta. Teimme vain selvityksen heidän heikkouksistaan. Ja he olivat ylen inhimillisiä kaikilla aloilla, eikö niin? Ja se on jotakin sellaista, jonka kanssa meidän tulee elää. Se seikka, että kykenemme kuvittelemaan [*naubassa pari käsittämätöntä sanaa*] – – paljon parempi ihminen kuin, mitä me luultavasti olemme tämän elämän aikana. Ihanteemme toisin sanoen kasvavat geometrisesti, ja saavutuksemme etenevät aritmeettisesti. Ja mikäli menetämme huumorintajumme, voisimme helposti viiltää kurkkumme auki korvasta korvaan pelkästä mielenmasennuksesta.

Mielestäni sekin on todella typerää, sillä vaikka olemme hämmäntävä emulsio hyvää ja pahaa – kuitenkin niin, että hyvä enenee ja paha vähenee – tosiasiaksi jää silti se, että paha on yhä läsnä. Ja voimme tehdä itsemme helposti naurettaviksi.

Ainoa tuntemani tapa viisastua on muistin ulottuvuuksien laajentaminen. Siksi luenkin paljon historiaa. Haluaisin olla keskiväliolento. Hehän ovat olleelleet täällä 37 tuhatta vuotta. No ainakin voin saada selville, mitä tapahtui, sikäli kuin se on kirjoihin viety. Huolellisella lukemisellani voin työntää muistini alaa neljä- tai viisituhatta vuotta taaksepäin.

Se, mikä glorifioi ihmisiä, on ajallinen etäisyys. Kas kun me idealisoimme, ja juuri sillä keinoin luomme myyttejä. Sillä, jos joku selvisi nettomääräisesti hyvänä, haluamme hänen olevan läpeensä hyvä. Haluamme hänen hattunsa olevan liljanvalkoinen. Näin suhtaudumme George Washingtoniin, Abraham Lincolnin, Thomas Jeffersoniin ja koko siihen porukkaan. Noin me toimimme – siksi luku kahdestatoista apostolista onkin niin valloittava dokumentti. Siinä hän ei apostoleilta riistetä sädekehää; siinä vain kerrotaan heistä totuus.

Yleisö: Heiltä viedään pyhimyksellisyys.

Kyllä, heiltä viedään pyhimyksellisyys. Niin tulisi tehdä kaikille ihmisille. Ehdottaisin vaikka sellaisia kuin Augustinus, Polykarpos, Ambrosius, Krysostomos, se koko jengi, jota pidetään kristillisen kirkon perustajaisina. Ja minua iljettää viitata kirkkoon, mutta mitä muutakaan voin tarkastella kuin kyseistä uskonnollista organisaatiota – se on ainoa, jonka juuret ulottuvat niin kauas. Ei ole mitään Jeesus-veljeskuntaa, jota voisin tutkia. Jeesus-veljeskunnasta tuli kirkko. Ja sikäli kuin ymmärrän, nuo tyypit olivat kokolailla ihmismäisiä. He tekivät kammottavat määrät virheitä. Muutamat heistä olivat nynnyjä. Ja Galileo Galilein selkäranka oli ihan hyytelöä, kun häntä olan takaa mätkittiin.

Yleisö: Kopernikus?

Katsokaas, oma ajatteluni menee näin: Ongelmanamme on, että pyrimme suvaitsevaisuuteen samalla vakaumuksemme säilyttäen. Ellei jokin kiinnostata, on perin helppoa olla sitä kohtaan suvaitsevainen. No, entä miten voi menetellä olemalla todella suvaitsevainen ja säilyttää silti syvän vakaumuksensa?

Yleisö: Niin juuri.

Nyt meidän pitää toimintamallin saadaksemme mielestäni luoda katse Jeesukseen. Muistanette, että Pellan leirillä hän ei koskaan kertonut apostoleille, miten opetetaan. Hän antoi itse kunkin opettaa sen mukaan, miten tämä oli evankeliumin ymmärtänyt. Ja sitten illemmalla hän harmonisoi heidän opetuksensa. Jeesuksella oli apostoleissa kaksitoistatahoinen linssi, joka voi ottaa valkoisen valon hänen opetuksistaan ja päästää ulos värispektrin. Ja arvelen, että hän piti arvossa jokaista noista värisävyistä. Tarkastellessani kahtatoista apostolia näen, että he jakavat Jeesuksen kahdeksitoista eri värisävyiksi. Luvuissa kerrotaan monta kertaa – ei monta kertaa vaan epäluokuisia kertoja –, mitä kukin heistä ajatteli Jeesuksesta, miten he

suhtautuivat johonkin episodiin. Suurenmoinen selviytyminen apostolien reaktioista päivän tapahtumiin esittää vaikkapa siinä, kun he palmusunnuntaina menivät Jerusalemiin.

Yleisö: Tosiaan.

Kaikenlaistahan sieltä löytyi. Oli kaveri, joka oli yksinkertaisesti vain huvittunut, kun taas Simon Se-lootti sanoi: ”Tämä päivä on päivä, jolloin kaadamme hallituksen.”

Yleisö: Der Tod.

Kyllä, kyllä se on der Tod.

Yleisö: Meille kerrotaan varsin paljon Rodanista. Uskotko sen johtuvan siitä, että Rodan tosiaan tiesi, mistä Jeesus puhui?

Se oli yksi näkökohta. Rodan sai evankeliumin koko filosofisen tyrmäysvaikutuksen. Ja panitte merkille, että Jeesus ei lähettänyt Johannesta ja Pietaria keskustelemaan Rodanin kanssa, vaan hän lähetti kahdentoista joukosta joukon filosofin ja tiedemiehen. Paras mahdollinen pari muodostaminen oli uskoakseni se, jonka muistan parhaiten, se tapahtui Gennesaretinjärven rannalla, jossa Jeesus puhui heistä kahdelle kerrallaan. Ja mielestäni hän silloin valitsi ne, jotka olivat tiettyssä määrin keskenään enemmän samanlaisia kuin muut, sillä hän kysyi eri pareilta: ”Rakastatteko minua, luotatteko minuun, palveletteko minua ja totteletteko minua?”

Kuulkaas, sallikaa minun kertoa teille jotakin. Kaiken tietämäni olen omaksunut historiasta, ja omaksun kaiken tietämäni tästä kirjasta. Siihen sisältyy paljon, paljon sellaista, jota en voi sanoa, mutta voin esittää teille oman tisleeni. Edistys, olipa se kulttuurista tai uskonnollista, on aina ollut hiuskarvan varassa – ja aina uhanalaista. Edistys on kävelemisen kaltaista. Ja kävellessäsi olet koko ajan epätasapainossa. Olet aina suojaton.

Edistykseen kuuluu sellaisiakin seikkoja kuin tarve kommunisti-Venäjän ruoskia fasisti-Saksaa. Ja sen jälkeen on selviydyttävä kommunisti-Venäjän ongelmasta. Edistys on sarja thermopylaita, viimeisen taisteluaseman säilyttämistä. Thermopylaisia kävi huonosti, Maratonissa kävi hyvin. Edistykseen kuuluu Thukydiden taktinen kaksinaamaisuus, jolla Kreikan laivasto saatiin sellaiseen raivoon Salamiissa, että sen oli taisteltava. Ei siinä ollut kysymys mistään suuresta ja jalosta. Thukydiden ajoi kreikkalaiset nurkkaan. He olivat kuin rottia. Heidän oli voitettava persialaiset.

Edistys on kokonainen sarja hiuskarvan varassa -tilanteita, joissa jotenkin vain kävi hyvin. Edistys on myös kokonainen sarja hiuskarvan varassa -tilanteita, joissa ei käynyt hyvin. Ajatellaanpa vaikka Rooman hidasta ja taistellen tapahtunutta sortumista. Ja kuinka roomalaiset taistelivatkaan – ja olen heidän mukanaan, sillä he olivat sivistyneitä ja taistelivat barbaareja vastaan.

Edistystä on kaltaisemme pieni ryhmä, joka ei näytä paljon miltään, mutta se on alku. Edistys koskee teitä, hyvä herrasväki, erilaisine persoonallisuuksin; ja joudutte sietämään minua, ja minä olen särmikäs luonne, jonka kanssa ei tule helposti toimeen. Ja en tiedä – tämä ryhmä etenee tai ei etene. Ja ellei se etene, tilallenne tulee jotakin muuta. Tämä on edistystä. Tämä on vastamäkeen nousemista ja vastamäkeen kamppailemista. Se on hauskaa, sillä se on niin epävarmaa yksityiskohtiensa osalta, mutta niin tavattoman varmaa kokonaisuutta ajatellen.

Kuulkaas, ettehän hetkeäkään luule, ettei serafien planetaarisen hallituksen tasolla ilmenisi väittelyä.

Yleisö: Veikkaan, että väittelyä ilmenee.

Yleisö: Meillehän kerrotaan siitä juuri tässä kohdassa.

Antakaas, kun luen teille. Sallikaa minun lukea mitä jäi jäljelle erästä hyvin tuntemastani väittelystä. Se on vähän pökö juttu, mutta kirjoihin se on viety. Mutta tiedän vieläkin voimallisemmasta kiistelystä. *Kun me, keski-ikäiset, laadimme ensimmäistä kertaa yhteenvetoa Jeesuksen Urmiassa esittämistä opetuksista, kirkkojen serafien ja edistyksen serafien välillä ilmeni erimielisyyttä siitä, oliko viisasta sisällyttää näitä opetuksia Urantia-ilmoitukseen [134:3.8].*

Tämä on kuin iso tora valtionvarainministeriön ja kauppa- ja teollisuusministeriön välillä.

Sekä uskonnon alalla että ihmisen valtiollisessa elämässä kahdennellakymmenennellä vuosisadalla vallitsevat olosuhteet poikkeavat niin suuresti Jeesuksen aikana vallinneista oloista, että oli tosiaanakin vaikeata sovittaa Mestarin Urmiassa esittämät opetuksiset Jumalan valtakuntaa ja ihmisten valtakuntaa koskeviin ongelmiin, kun ajatellaan, millaisina mainitut tämän maailman toimintakentät kahdennellakymmenennellä vuosisadalla ilmenevät. Emme koskaan kyenneet laatimaan Mestarin opetuksista esitystä, joka olisi ollut kummankin edellä mainitun, tämän planeetan hallintoon kuuluvan serafiryhmän hyväksyttävissä [134:3.8].

No, onko kummassakin lainauksessa kysymys neljästä kinastelevasta enkelistä? Ei, sillä kysymys on enkeleistä, jotka ovat suoriutuneet nousustaan Paratiisiin, ovat löytäneet Universaalisen Isän, ovat astuneet Täyttymyksen Serafikuntaan, ovat tasaveroisia finaliittien kanssa ja ovat tulleet takaisin.

Yleisö: Ja silti he kiistelevät tuolla tavalla!

Heidät on valtuutettu kiistelemään tuolla tavalla. He toimittavat velvollisuuksiaan. Nämä serafit, yksi ryhmä – veikkaan, että he voisivat vaihtaa keskenään tehtävänsä. Uskonnonvarjelijat on valtuutettu varjelemaan uskontoa. Ja edistysserafit on valtuutettu antamaan puhtia edistykselle. Ja he ovat virallisia vastaajia, prometheuksia ja epimenthiuksia. Jossakin kohtaa kirjassa sanotaan, ettei vakautta saavuteta staattisuudella. Tasapaino saavutetaan keskenään kilpailevin voimin, jotka toimivat niin, että syntyy tulos.

Yleisö: Kun ottaa huomioon heidän taustansa, kysymys ei voi olla syvästä vakaumuksesta. Sitäkö tarkoitat? He katsovat asioita ensisijassa yhdestä näkökulmasta, ja . . .

Tietenkin, tietysti. Samalla tavoin kuin kaksi rehellistä asianajajaa kiistelee oikeudessa, mutta ovat ystäviä oikeussalin ulkopuolella. Voisin veikata, että he menevät oluelle yhdessä.

Yleisö: Mutta kun toinen porukka pitää yllä kirkkoa ja toiset pyörivät tämän kirjan parissa, niin se varmas-ti. . .

Varmasti. Juuri niin. *Emme koskaan kyenneet laatimaan Mestarin opetuksista esitystä, joka olisi ollut kumman-kin edellä mainitun, tämän planeetan hallintoon kuuluvan serafiryhmän hyväksyttävissä. Lopulta totuudenilmoittajakun- nan Melkisedek-pubeenjohtaja nimitti joukostamme kolmi- jäsenisen komission muotoilemaan esityksen siitä, mikä oli meidän kantamme Mestarin Urmia-opetuksista kahdennella- kymmenennellä vuosisadalla Urantialla vallitseviin uskonnol- lisiin ja poliittisiin oloihin sovellettuina. Näin me, kolme tois- asteista keskiväliolentoa, valmistimme mukaillun esityksen Jeesuksen opetuksista muokkaamalla hänen lausumansa aja- tukset uuteen asuun siten kuin me niitä nyky maailmassa vallitseviin olosuhteisiin soveltaisimme, ja esitämme nyt nämä näkemykset muodossa, jossa ne ovat totuudenilmoittajakun- nan Melkisedek-pubeenjohtajan suorittaman toimitustyön jäljiltä [134:3.8].*

Näin ei Jeesus sanonut, mutta he uskovat, että Jeesus olisi sanonut näin, mikäli hän olisi jotakin sanonut.

Ja entäs sitten seuraavalla sivulla: *Vaikka Mestarin esittämä opetus Jumalan suvereenisuudesta toki on totuus – sitä on mutkistanut se, että maailman uskontojen joukkoon myöhemmin ilmaantui Mestarista itsestään kertova uskonto –, mutta hänen poliittista suvereenisuutta koskevia esityksi- ään mutkistaa suuresti valtiollisessa elämässä viimeisten run- saan tubannen yhdeksänsadan vuoden aikana tapahtunut poliittinen kehitys. Jeesuksen elinaikana oli vain kaksi suurta maailmanvaltaa – Rooman valtakunta lännessä ja Han-kei- sarien valtakunta idässä –, ja niiden välissä oli valtava alue, jossa sijaitivat Parthian kuningaskunta ja muut Kaspienme- ren ja Turkestanin alueen maat. Olemme sen vuoksi seuraa- vassa esityksessä irtautuneet varsin suuresta määrin niiden poliittista suvereenisuutta koskevien opetusten sisällöstä, jotka Mestari Urmiassa esitti, samalla kun pyrimme tuomaan esille näiden opetusten merkitystä, sikäli kuin ne ovat sovellettavissa kahdennellakymmenennellä Kristuksen jälkeisellä vuosisadal- la vallitsevaan poliittisen suvereenisuuden kehityksen erityisen kriittiseen vaiheeseen [134:5.1].*

Peijakas, seuraava jakso käsittelee Amerikan sisäl- lissodasta nousevia pulmia. Muistakaa aina, että *Urantia-kirjan* toimittanut ilmoittajakomissio ei ole lain yläpuolella. Jos tilanne näiden serafien suhteen käy todella kuumaksi, serafit voisivat astella sovittelu- komission eteen ja esittää syytöksen. Ja ilmoitusko- missio olisi yhtä alamaainen universumin laille ja soviti- telijoille kuin kuka tahansa. Komissio voisi pysäyttää

heidät.

Yleisö: Joihinkin ongelmiin ei näillä alemmilla ta- soilla yksinkertaisesti vain ole ratkaisua.

Niin juuri. Katsokaas. Sallikaa minun viitata Jee- suksen pulmallisimpaan kokemukseen. Muistanette, kuinka hänen haluttiin astuvan kiihkoilijajärjestö se- loottien johtoon Nasaretissa? Mitään vastausta ei voi- nut esittää. Ei mitään. Kysymyksessä oli Jeesuksen elämässä ensimmäinen hänen kohtaamansa tilanne, jossa hän ei voinut kertoa totuutta. Totuus ei käynyt päinsä.

Yleisö: Minusta tuntuu, että sama pätee . . . [*en ym- määrrä nauhaa*] . . . juuri nyt.

Kyllä niin on. Mutta analysoi seloottikysymyksen ratkaisua. Nyt –

Yleisö: Ehkä he odottivat hänen marssivan Roo- man läpi tai jotakin –

Kyllä, tietysti. No Jeesuksen kaltainen henkilö, joka on niin rakastettava, ei ole koskaan ilman sellai- sia ystäviä, jotka voivat sanoa mitä tahansa luulles- saan sen olevan totta. Kivenhakkaajan poika Jaakob on siitä oivallisena eduskuvana. Kun Jeesus ei halun- nut tapella, hänen ei tarvinnut siitä suurestikaan kär- siä, sillä Jaakobilla oli oikeudenmukaisuuden tunto, eivätkä tunnonvaivat häntä kiusanneet. Ja toivon, että hän oli perinyt ukkonsa lihaksikkuuden. Kivenhak- kaaja on nimittäin mielestäni vähän niin kuin voima- miehiä. Ja olen Ganidin rinnalla, kun tämä sanoi: Luulen, että jos olisin ollut paikalla, olisin nauttinut voidessani vähän läimiä noita jätkiä. Seloottivä- linäytöksessä Jeesus ei ollut yksin. Hänen vanha hasheninsa oli paikalla ja syöttövuorossa. Ja lisäksi hän houkutteli Jaakobin [Jeesuksen veljen] seisaalleen ja sanomaan jotakin, minkä Jaakob voi sanoa, mutta Jeesus ei voinut sanoa.

Yleisö: Hän ei taistellut, koska hän oli voimaton.

Ei. Vaan yksinkertaisesti siksi, ettei Jumala iske takaisin. Jeesuksella oli jo nuorukaisena jonkinlainen intuitiivinen ymmärrys siitä, että hänen ei ollut määrä iskeä takaisin. Se oli vakaumus, jota hän ei kyennyt selittämään.

Yleisö: Kuka se oli, jonka Jeesus Ganidin kanssa tekemän matkan aikana esti käymästä yhden tytön kimppeun?

Kysymyksessä oli tilanne, jossa Jeesus joutui lähimmäksi fyysiseen tappeluun osallistumista. Hän halusi käyttää voimaa suojellakseen heikompa osapuolta. Ja tiedätte hänen vahvuutensa, sillä hän ei koskaan lyönyt päällekkarkaajaa, vaan piti hänet väli- matkan päässä, kunnes tämä väsyi huitomaan ilmaa.

Yleisö: Se oli voimannäyte.

Yleisö: Mutta sitten, kun hän ryhtyi . . . oi, ei se olikin se kerta, jolloin hän vain kosketti sen kaverin olkapäätä, joka mukiloit vaimoan. Se oli . . .

Hän sanoi: ”Ystäväni, saanko esittää sinulle kysymyksen?” [Epätarkka lainaus, känt. huom.]

Yleisö: Se oli hämmästyttävää.

Kaverilla oli aina ässä hihassaan. Hän pystyi avaamaan minkä tahansa keskustelun.

Yleisö: Naurua.

Oi jee. Edistys on suuri joukko pieniä asioita. Maan päällä edistys on kuin Korkeimman Olennon löytämistä. Emme löydä Korkeinta Olentoa niin kuin maanjärstys repii halkeamia kallioihin. Löydämme Korkeimman Olennon niin kuin vesi hiljaa ja hitaasti kuluttaa allaan olevan maaperän. Ja jos haluat saada jonkinlaisen idean siitä, miten merkittävää se pitkään jatkuessaan voi olla, niin menepä Grand Canyoniin. Se on pienen, kauan samassa uomassa juosseen joen aikaansaannos. Tämä vesijuttu on koko paljon varmempi kuin maanjärstysjuttu. Mutta me tähyämme aina vain maanjärstystyksiä. Olemme kärsimättömiä. Haluamme saada sen heti.

Yleisö: ”Ääni ei ollut ukkosen; se on kuiskauksen kaltainen hiljainen ääni.”

Niin oli. Ja muutakin vielä. Kuka sanoi, että haaste tulee hetkenä, jolloin tuskin olet sellaiseen valmis. En usko kahdentoista apostolin olleen valmiita apostoliuteen; silti heistä tuli apostoleita. Ja Jeesus tuli toimeen heidän kanssaan. En usko, että tähän siniseen

kirjaan liittyvät tuntemani ihmiset ovat erityisen hyvin valmentautuneita. Mutta, jos luon katseeni muihin kanssaihmiisiini, minusta tuntuu, että olemme yhtä hyvin valmentuneita kuin ketkä muut tahansa. Ajattellessani kahdentoista apostolin heikkouksia, voin elää omien heikkouksieni kanssa. Ja teissä näkemäni pikku heikkoudet eivät kiusaa minua paljonkaan. Tarkoitin, että sanotut kaksitoista eivät olleet mielestäni suuria bisnesriskejä.

Olemme joka tapauksessa nyt tässä. Tässä me olemme, ja voimme hyväksyä elämän tai elämän vaihtoehdon, joka on kuolema. Ja jos hyväksymme elämän, meillä on vapaan tahdon varainen valinta sen suhteen, miten sen elämme. Ja voimme olla joko edistyksen puolella tai voimme olla välittämättä koko vaikkupallosta. Ja mielestäni on hauskeempaa elää tutkimusretkimäisesti jonkin sellaisen kanssa kuin tämä sininen kirja.

Uskoakseni olette panneet paljon kohtalon varaan; uskoakseni olette alttiimpia suruille ja kivuille – mutta niin käy, jos rakastuu tai saa lapsia – on pannut todella paljon kohtalon varaan. Ja ellet tee näitä juttuja, elät köyhää elämää. Ja jos teet näitä juttuja, elät rikkaasta elämää. Kaipaukseni on elää rikkaasta elämää.

Yleisö: [En pysty ymmärtämään kommenttia] . . . kokemus.

Juuri niin, Julia. Mitä se on? Sanotaan, että sivilisaatiotamme taotaan kärsimyksen alasimen ja moukarin välissä. Ja arvatenkin, jos he keksisivät paremman keinon saada se taotuksi, he tekisivät niin. Mutta tämä keino toimii. Jos meitä takoo riittävän lujaa, me liikumme. Me teemme jotakin.

Kääntänyt Seppo Kanerva

UAI Leadership 2011 13.–17. heinäkuuta USA:n Chicagossa

PHIL TAYLOR
Yhdysvallat

Meille on uskottu suuri tehtävä palvella käänteentekevää ilmoitusta, joka voi tarjota ihmiskunnalle uuden hengellisen näkökulman Jumalaan ja hänen universumiinsa. Miten täytämme tämän luottamustehtävän? Kuinka tämä ilmoitus saatetaan tämän ja tulevien sukupolvien tietoon? Mikä on meidän roolimme kaukokatseisina uskonnonharjoittajina, joiden kosmista tietoisuutta ja hengellistä ymmärrystä *Urantia-kirja* on lisännyt, veljijemme mielen ja hengen ylentäjinä?

Jokaisella paikallisella ja kansallisella lukijaryhmällä voi olla oma vastauksensa näihin kysymyksiin. Mutta yksi asia on varma: jokainen Urantian kansa, kaupunki ja kylä tarvitsee johtajia, jotka astuvat esiin palvelukseen tätä ilmoitusta tarkoituksenaan sen opetusten

opiskelun ja levittämisen edistäminen.

Kaikkein eniten tarvitaan hengen johdatuksessa olevia miehiä ja naisia, jotka toimivat palvelevina johtajina saattaen lukijoita yhteen opiskelun, ystävyuden ja palvelun merkeissä elinvoimaisten opintoryhmäyhteisöjen muodostamiseksi. Nämä lukijayhteisöt tarvitsevat tuekseen myös voimakkaita paikallisia ja kansallisia yhdistyksiä toiminnan johtamista, hallintoa ja koordinoitua varten.

Ilmoitus on uskottu moniin käsiin, ja omistautuvien johtajien koordinoivan vaikutuksen ansiosta nämä lukuisat kädet voivat ryhtyä sen nostamiseen yhteisvoimin. Yhteistyön – ryhmätyön ja palvelun – avulla tulemme luomaan kehittyvän perustan, jolla Urantia-ilmoitus voi laajeta.

Jos olet halukas palvelemaan lähimmäisiäsi johtajan ominaisuudessa tai hallinnollisessa tehtävässä, pyydämme sinua tulemaan mukaan 13.–17. heinäkuuta 2011 **UAI Leadership 2011 -symposiumiin**, jonka tapahtumapaikkana on Chicago, Illinois, USA.

Lisätietoja saat sivuilta www.uaileadership.com tai lähettämällä meille sähköpostia osoitteeseen uai-leadership@gmail.com.

Kääntänyt Leena Kari

Opettajien kouluttaminen

Toukokuu 2010

JEFFREY WATTLES
Yhdysvallat

Seuraavat opettamista koskevat ajatukset perustuvat enimmäkseen ilmoituksesta saatuihin opetusmalleihin. Viitteiden, kommenttien, kysymysten ja harjoitusten tarkoituksena on auttaa yksittäisiä lukijoita tai opintoryhmiä saamaan tietoa Iankaikkisesta Pojasta, Äärettömästä Hengestä ja muista, varsinkin Jeesus Nasaretilaisesta. Mallien tutkiminen herättää tietenkin kysymyksiä siitä, mitkä malleista ovat merkityksellisiä, milloin niitä tulisi jäljitellä ja milloin soveltaa.

Millaista roolia opettaminen esittää palvelun laajalla kentällä? Millä tavoin opintoryhmästäsi voisi tulla opettajien koulutuspaikka?

Mukauta opittavaan asiaan

Oppimista tapahtuu monilla tasoilla. Opimme tosiasiota. Opimme perustaitoja ja kieliä. Opimme elämäntaitoa. *Kuolevaiset oppivat viisautta vain kokemalla koettelemuksia* [556:14]. Ja opimme tekemään asioita, jotka tuovat mukanaan kasvua: opimme rakastamaan Jumalaa, tuntemaan Jeesusta ja rakastamaan muita ihmisiä.

Taitojen oppiminen vaatii ensisijaisesti harjoittelua.

Kasvua merkitsevään oppimiseen voi kuulua suuntaaviivoja, mutta siihen tarvitaan henkilökohtaista hapuilua tosielämässä, mikä on enemmän kuin mikään ohjekokoelma voi sisältää. Joku voi kerätä tusinoittain sitaatteja ja kenties muokata niistä suuntaaviivoja, mutta niiden opettaminen puheessa, esitelmässä tai kirjallisessa muodossa osoittautuisi liian kunnianhimoiseksi yritykseksi. Tuloksena olisi esittämistä, ei opetusta. Parhaassa tapauksessa oppilas voi saada virikkeen myöhempää oppimista varten. Voimme luonnostella laajemman ohjelman ja opettaa siitä yhden osan kerrallaan.

On totta, ettei kaikkeen oppimiseen tarvita suuntaaviivoja. *He oppivat nauramaan, nauramaan sydämensä pohjasta.* [1416:4] Eikä kaikki oppiminen vaadi kokemusta. *Vain persoonallisuus kykenee tietämään, mitä se tekee, ennen kuin se sen tekee; vain persoonallisuudet omaavat kokemusta edeltävää ymmärrystä. Persoonallisuus voi katsoa eteensä ennen kuin hyppää, ja siksi se voi oppia sekä eteen katsomisesta että hyppäämisestä. Persoonaton eläin oppii tavallisesti vain hyppäämällä* [193:2].

Siitä huolimatta opimme enimmäkseen tekemällä. *Oppimiskyky – muisti ja tapauskohtainen reagointi ympäristöön – on mielen ominaisuus. – – mieli voi hyötyä kokemuksesta, se voi oppia niistä reaktiivisesti syntyneistä käyttäytymistavoista, jotka ovat tuloksena ärsykkeiden toistumisesta.* [738:1] (ELÄMÄ DALAMATIASSA, 751:1; EDISTYVÄ SIVILISAATIO, 577:2; UUSI PROFEETAKOULU, 1658:1)

Mitä oppimisen tapoja haluaisit helpottaa, ja mitkä opetustavat olisivat tarkoituksenmukaisia?

Päätä, mistä alatte keskustella

Laadi selkeä ohjelma. Jos opintoryhmän tarkoituksena on tutkia *Urantia-kirjaa*, niin vaikka tuntuisikin huomaavaiselta antaa tilaa kaikkien jäsenten ehdotuksille, jotkin aiheet ovat toissijaisia ja jotkin kuuluvat eri aikaan ja paikkaan.

Miten opintoryhmässäsi rajoitat tai ystävällisesti torjut keskustelua aiheista, jotka eivät vastaa tarkoitustasi? Mihin kohdennat huomiosi totuuden edistämiseen?

Löydä tasapaino älyllisten ja hengellisten kiinnostuksen kohteiden välillä. *Urantia-kirja* omistaa suurta huomiota hengellisille prioriteeteille ja asettaa ne samalla moniulotteisen universumin yhteyteen. Meidän on hyvä opiskella kirjaa kokonaisuutena, aivan kuten ihmiset käyvät läpi psyykkisiä kehityksen kokonaisuuden muodostavan aineellisen, älyllisen ja hengellisen kasvun kautta. – – *tämä epätasapaino älyllisen ja hengellisen kasvun välillä oli Kreikalle yhtä vaarantäyteinen kuin se oli osoittautunut olevan Intiallekin* [1078:4]. Opintoryhmissä on hyvä olla erilaisia älyllisyyttä, tunnelämää ja hengellisyyttä edustavia persoonallisuustyyppisiä (2075:1).

Mitä tasapainon käsite merkitsee sinulle henkilökohtaisesti ja opintoryhmällesi?

Opi tuntemaan ihmiset, joille puhut

Sovita opetuksesi kuulijoiden VASTAANOTTOKYVYN mukaiseksi. Valitse oikea taso äläkä opeta heille liikaa. Aivan kuten johtaminen ja ryhmätö korreloivat keskenään, niin korreloivat myös opettaminen ja vastaanottokyky. *Jeesus opetti näille miehille kaiken, minne nämä pystyivät omaksuma.* Hän ei erehtynyt opetta-

maan heille liikaa. Hän ei kylvänyt hämminkiä esittämällä sellaista totuutta, joka olisi ollut liian paljon heidän käsityskykynsä yläpuolella [1535:6]. ”Astuessanne valtakuntaan te synnytte uudesti. Ette voi opettaa syvällisiä hengen asioita niille, jotka ovat syntyneet vain lihasta. Huolehtikaa ensin siitä, että ihmiset syntyvät hengestä, ennen kuin koettatte opettaa heille korkeampia hengen teitä. Älkää ryhtykö näyttämään ihmisille temppelin ihannoituksia ennen kuin olette ensin vieneet heidät temppeliin. Esitelkää ihmiset Jumalalle ja Jumalan poikain ennen kuin käsittelette opinkappaleita Jumalan isyydestä ja ihmisten poikaudesta. Älkää kiistelkö ihmisten kanssa – olkaa aina kärsivällisiä [1592:6]. (URANTIAN ONGELMA 839:4; (NIIN KUTSUTTU SYNTIIN-LANKEEMUS 846:1–4); (TODELLISET ARVOT 1457:1–3).

Miksi Jeesus sanoi apostoleilleen, ettei heidän tulisi näyttää temppelin ihannoituksia niille, jotka eivät vielä ole temppelissä? Eikö tämä viittaa siihen, ettei yleensä ole tarkoituksenmukaista esitellä *Urantia-kirjaa* henkilölle, jota tuskin tuntee? Mitä esimerkkejä kärsivällisyydestä ja kärsimättömyydestä löydämme *Urantia-kirjasta*? Mitä riskejä koituu liiasta opettamisesta?

Tule tuntemaan ihmiset hyvin. Jeesus hankki yksityiskohtaista tietoa kaikista ihmisroduista ja -luokista, ja – – hän toivoi pääsevänsä perille siitä, miten ihmiset suhtautuvat elämäänsä lihallisessa habmossa. [1460:5] Hän ”solmi läheisiä henkilökohtaisia suhteita” ja ”likeisiä yhteyksiä” (1427:5) ja sanoi: ”Saada tutustua veljiinsä ja sisariinsa, tietää heidän ongelmansa ja oppia rakastamaan heitä, siinä on elämisen korkein kokemus.” [1431:1]

Mitä voimme oppia Jeesuksen tavoista tutustua ihmisiin? Miten opintoryhmäsi jäsenet voisivat tutustua paremmin toisiinsa?

Ole valpas havaitsemaan tiettyjä tarpeita. Jumalallinen rakkaus kurottautuu enemmän sinne, missä on enemmän ahdinkoa. Jeesus kehotti seuraajiaan auttamaan masentuneita, huolissaan olevia ja kärsiviä. Mestari reagoi Fortune-nimisen nuorukaisen ilmaismattomiin tarpeisiin (1437:1). Autuaita ovat hengeltään köyhät, nöyrät, sillä heidän ovat Jumalan perheen ilot.

On luonnollista tuntea viehtymystä menestyviin ihmisiin. Miksi Jeesus oli niin kiinnostunut muista? Mistä ryhmäsi jäsenten tarpeista olet tietoinen, ja miten sinun olisi järkevintä vastata niihin?

Suhtaudu myötätuntoisesti siihen, mitä näet. Ajattele, mikä vaikutus on laajemman näkökulman omaksumisella mörisevään luolamieheen (1098:2), mitä osoitti Jeesuksen suhtautuminen Ganidin torjumiin prostituoituihin (1472:5). Huomaa, ettei armelias suhtautuminen merkitse sitä, ettei kykenisi näkemään erhettä ja pahaa. – – katsellessaan tätä Jupiterille, Junolle ja Minervalle omistettua suurenmoista temppeliä hän [Jeesus] pöbhi sitä tietämättömyyden orjuutta, jossa tuolloisia roomalaisia pidettiin. [1455:2]

Miten säilytät realistisen, armeliaan ja rakentavan suhtautumistavan nähdessäsi toisessa ihmisessä jotakin vähemmän kaunista – ja miten

toiset ovat sen säilyttäneet suhteessaan sinuun?

Valitse viisaasti opetusmenetelmäsi

Valitse opetusmenetelmäsi viisaasti sen perusteella, mitä tiedät kuulijoistasi. Jeesus sanoi sen näin: ” – – osoittakaa viisautta valitessanne menetelmiä, joilla esitätte hyvän sanoman ihmiskunnan eri roduille ja kansanbeimoille.” [2042:1]

Mitkä muuttujat voisivat vaikuttaa opetusmenetelmiesi valintaan?

Herätä ruokahalua (556:16).

Onko olemassa jokin tärkeämpi opetusmenetelmä? Mieti, missä tilanteessa ja miten voisit herättää ruokahalua.

Kannusta löytöihin.

Miksi vain kertoisit ihmisille omista löydöistesi? Mieti, missä tilanteessa ja millä tavoin voisit kannustaa heitä tekemään löytöjä.

Tee havaintoja ja tutkistele päästäksesi saadaksesi kosketuksen toisen henkilön kokemukseen.

Mieti esimerkkitaipusta, jossa olet tehnyt sen tehokkaasti.

Ole taidokas. Ole kärsivällinen: aika on eräs tämän taidon tärkeistä apuneuvoista. Herätä mielenkiinto vetoamalla tunteisiin tai mielikuvitukseen. Puhuttele sitten mieltä porttina, jonka kautta lopulta vetoat henkeen (1705:3); (1765:4); (1672:6). Jokaisesta aidosta uskovasta tulee ajan myötä yhä taitavampi houkuttelemaan kansaishemisensä rakastamaan ikuisia totuutta. Oletko tänään neuvokkaampi tuomaan hyvyyttä ihmiskunnan tietoon kuin olit eilen? Oletko tänä vuonna parempi vanburskauden suosittelija kuin viime vuonna? Onko sinusta tulossa yhä taidokkaampi siinä, millaista menetelmää käytät jobdattaesasi isoavia sieluja hengelliseen valtakuntaan? [1740:2] Ole joustava kielenkäytössäsi. Sinun tarvitsee ehkä tietoisesti pyrkiä käyttämään arkipäiväisiä sanoja, ilmauksia ja kielikuvia, joita kuulijasi voi(vat) ymmärtää, Elävöitä esitystäsi esimerkiksi kertomalla tarinoita, ja keksi omat vertauksesi. Elävä ei tarkoita korukieltä. Mitä tabansa Jeesus opetti, hän ei kertaakaan eksynyt käyttämään sekoittavia yksityiskohtia. Hän karttoi kukkaaiskieltä ja kaibtoi pelkkää runollisen maalailun sanabelinää. Hän piti tapanaan pukea suuret merkitykset koruttomiin ilmaisiin. Asioita havainnollistaakseen käänsi monien käytössä olevien sanojen merkityksen aivan toiseksi. Tällaisia sanoja olivat muiden muassa suola, hapate, kalastus ja pikkulapset. Hän käytti erittäin tehosteisesti antiteesiä ja vertasi yhtä hetkeä loputtomuuteen, ja niin edelleen. Hänen kielikuvansa olivat osuvia, kuten esimerkiksi ”sokea, joka taluttaa sokeaa.” Mutta hänen kuvailevan opetuksensa suurin väkevyys piili sen luonnollisuudessa. Jeesus toi uskonnon filosofian taivaasta alas maan päälle. Hän toi julki sielun perustarpeet tavalla, jossa kuvastui uusi ymmärrys ja uusi rakkauden lahjaksi antaminen [1771:1]. Uskonto tarvitsee uusia iskulauseita (2077:6); keksi sellaisia, joita voisit käyttää.

Universumi ei ole niiden tiedemiehen löytämien lakien, mekanismien ja yhdenmukaisuuksien kaltainen, joita hän tulee pitäneeksi tieteenä, vaan mieluummin se on sen uteliaan, ajattelevan, valintoja tekevän, luovan, yhdistelevän ja

erittelevän tie de m ie he n kaltainen, joka tällä tavoin tekee huomioita maailmankaikkeuden ilmiöistä ja luokittelee luomistuloksen aineellisen puolen mekanistisiin vaiheisiin luonnostaan sisältyviä matemaattisia tosiasioita [2080:7]. Eikö tosiasioiden opettamisen tai minkä tahansa muun opettamisen taito myös edellytä, että opettaja on utelias, ajatteleva, valintoja tekevä, luova, yhdistelevä ja erittelevä?

Jeesus ei yhdenmukaistanut opettajien koulutusta. Sen monipuolisuus ei ollut myöskään sattumanvaraista. Aluksi kuusi ensimmäiseksi valittua apostolia käyttivät neljä kuukautta pyhien kirjoitusten opiskeluun (1534:1); seuraavana oli viikon jakso, jolloin kuusi ensimmäistä kävivät läpi oppimaansa kuuden seuraavan apostolin kanssa (1542:6); kolmantena oli Pietarin evankelistakoulu (1657:6); ja neljäntenä koulu, jossa *Pietari opetti julkisen sananjulistuksen menetelmiä; Natanael ohjasi heitä opettamistaidossa; Tuomas selvitti, miten vastataan kysymyksiin; kun Matteus puolestaan ohjasi ryhmäkohtaisten raha-asioiden organisoimista*. [1800:2]

Valitse opetus, jonka normaalisti esittäisit tavalliseen tapaan, ja opettele esittämään se taitavasti Jeesuksen tavoin.

Luota Jumalaan ja Totuuden Henkeen. *Valtakunnan evankeliumiin kätkeytyy voimallinen Totuuden Henki, – Hengen hedelmät, vilpittön ja rakastava palvelunne, on se mahtava sosiaalinen vipusin, joka nostaa pimeydessä elävät ihmisrodut albaalta ylös, ja tästä Totuuden Hengestä on tuleva voiman moninkertaistava tukipisteenne* [1930:3].

Miten luottamuksemme muuttaa asioita?

Vastatkaa ilmoitukseen kohdistuvaan arvosteluun olemalla viisaita kuin käärmeet ja vaarattomia kuin kyyhkys (1580:8). Voitte tehdä viisaita ja tahdikkaita kompromisseja, jotka raivaavat tietä myöhemmälle ja täydellisemmälle totuuden esittämiselle. Tätä keinoa käytettäessä ei tietenkään pidä mennä äärimmäisyyksiin. *Ei ole tarkoitus, että olisitte passiivisia mystikkoja tai väröttömiä askeetteja; teistä ei pidä tulla uneksijoita eikä tyhjäntoimittajia, jotka selällään maaten luottavat kuvitteellisen Kaitselmuksen toimittavan heille jopa elämän perushyödykkeet. Teidän on toden totta määrä olla lempeitä kanssakäymisissänne erehtyvien kuolevaisten kanssa, kärsivällisiä seurustellessanne tietämättömien ihmisten kanssa ja pitkämielisiä, silloin kun teitä ärsytetään. Mutta teidän on myös oltava urheita puolustaessanne vanhurskautta, väkeviä levittäessänne totuutta ja tarmokkaita julistaessanne tätä valtakunnan evankeliumia aina maailman ääriin saakka* [1931:5].

Mitä viisaita ja tahdikkaita kompromisseja Jeesus teki? Millaista dynamismia liittyi Jeesuksen luontaiseen tapaan opettaa ”iloisena ahertajana”? Miten voimme olla urheita, väkeviä ja tarmokkaita ärsyyntymättä ja olematta epämiellyttäviä?

Asennoitu ottamaan vastaan yhä uusia haasteita. Opimme – – *herkuttelemaan epävarmuudella, libomaan pettymisestä, innostumaan ilmeisestä tappiosta, vahvistumaan vaikeuksien edessä, osoittamaan lannistumatonta rohkeutta suunnattomuuden edessä ja harjoittamaan voittamatonta uskoa* [joutuessamme] *selittämätöntä esittävän haasteen kanssa*

kohdakkain. – – ”Yhdessä Jumalan kanssa ei mikään, ei kerrassaan mikään, ole mahdotonta.” [291:3]; (1002:9); (1955:6). Nämä asenteet eivät ole fanaattisia. *Jeesuksen kaiken voittavasta ja lannistumattomasta hengellisestä uskosta ei koskaan tullut fanaattista, sillä se ei milloinkaan koettanut saada yliotetta hänen tekemistään tasapainoisista älyllisistä arvioista käytännössä ilmenneiden jokapäiväisten sosiaalisten, taloudellisten ja moraalisten elämäntilanteiden subteellisten arvoista* [2088:2].

Miten opimme näitä asenteita?

Korosta totuuksia, jotka ovat yhteisiä itsellesi ja eri lailla uskoville (1008:3). On esimerkiksi löydettävissä keskittie suhtautumisessa kristinuskoon, jota luonnehditaan sekä valtakunnan toukkakoteloksi että toukka-vaiheeksi, jonka on määrä puhjeta kauniiksi perhoseksi, ja sekä esteeksi että perinteeksi, jota Jeesus on vaalinut (1866:4); (2086:4). Käytä viisaasti lähteitä, jotka ovat tuttuja kuulijoillesi. Huomaa, miten harkitusti Jeesus käytti pyhiä kirjoituksia opetuksessaan ja koulutuksessaan (1428:2); (1440:2). Jeesus oli synagogassa opettaessaan taitava valitsemaan tekstikohdat ja asettamaan se sopivaan järjestykseen (1399:7). Mieti esimerkiksi Mestarin (ja luvun 2 laatijan) tapaa käyttää opetuksessaan hyväksi aiheeseen liittyvää tutkimusta esittämällä joitakin muistamiaan sitaatteja kuulijoille rakkaasta lähteestä.

Millaista opiskelua tämä esikuva tuo mieleemme? Miksi meidän on tärkeää opiskella ymmärtääksemme niiden kulttuuria, joiden opettamiseen meille ilmaantuu tilaisuuksia?

Opetamme parhaiten elämällä ilmoituksen mukaista elämää. Jeesus oli opettajana keskittynyt, määrätietoinen, positiivinen, eloisa, herkästi reagoiva, peloton ja luottavainen (1874:8). **Jeesus ei ollut systemaattinen opettaja vaan opetti sen mukaan, mitä aineksia tilaisuus tarjosi** (1672:4). **Seurataksaan häntä ”oksan täytyy pysyä viinipuussa”** (1945:4). *Jeesus koetti selittää heille, että hän halusi opetustulosten, jotka olivat saaneet maistaa valtakunnan hyviä henki-realiteetteja, elävän tässä maailmassa niin, että ihmiset nähdessään heidän tapansa viettää elämää tulisivat valtakuntatietoisiksi ja että nämä sitä kautta tuntisivat kutsumusta esittää uskoville kysymyksiä siitä, mitkä olivat valtakunnan tiet* [1593:4]. *Maailman tarvitsee taas nähdä Jeesus elävänä maan päällä niiden hengestä syntyneiden kuolevaisten kokemuksessa, jotka tuovat Mestarin vaikuttavalla tavalla kaikkien ihmisten tietoon* [2084:1]. *Miellyttävyyttä voi viljellä, mutta rakastettavuus on ystävällisyyden tuoksua, jota huokuu rakkauten läpitunkemasta sielusta* [1874:4]. Opettamisen verrattomien motiivi on antaa *oman sielunsa äyräiden yli tulvivan ikuisen hyvyyden virvoittaa ja jalontaa kanssa ihmisiin* [1121:6]. Vieläpä eleesi, ryhtisi ja ilmeesi heijastavat omanarvontuntoasi ja rakkauttasi. Keisari Tiberius sanoi Jeesuksesta: *”Jos minulla olisi tuon kaverin kuninkaallinen ryhti ja hienostunut käytös, niin olisinpa oikea keisari, täh?”* [1455:1]

Jotkut ovat niin innokkaita levittämään sanaa, että he saavat ihmiset kaikkoamaan, kun taas toiset pelkäävät niin suuresti loukkaavansa ihmisiä, etteivät he juuri koskaan tuo julki to-

tuutta. Miten ilmoituksen mukainen elämäntapa auttaa välttämään näitä äärimmäisyyksiä?

Sanominen ja tekeminen

Jeesuslainen opettaja on halukas valitsemaan kumman tahansa vaihtoehdon – sanomisen **tai** tekemisen. Mestari oli *halukas sanomaan tai tekemään jotakin, joka tekisi tuon [ihmisten] elämän rikkaammaksi ja enemmän elämisen arvoiseksi* [1460:5]. Hän tarttui jokaiseen tarjoukseen tilaisuutena tuoda valikoituin sanoin tai jonkin jstävällisen palveluksen avulla julki jokin hengellisesti ylentävä ajatus [1461:2].

Sanominen

Esitä kysymyksiä ja kuuntele. Jeesuksen henkilökohtaista hoivaa käsittelevässä jaksossa [1460:6] sanotaan seuraavaa: *Sosiaalisia subteita solmiessaan Jeesuksen tavallisesti käyttämänä menetelmänä oli kysymyksiä esittämällä saada ihmiset vapautumaan ja keskustelemaan kanssaan.* Hänen tavallinen käytäntönsä oli houkutella henkilö keskustelemaan kanssaan, mikä taas johtaisi luonnostaan keskusteluun hengellisistä kysymyksistä (1466:1). Mitä etua on siitä, että aloitetaan kysymyksillä? Muistatko kuulleesi, kuinka joku sai toisen henkilön vapautumaan esittämällä kysymyksiä? Jeesus kuunteli taakkansa alle nääntyviä, huolten painamia ja masentuneita ihmisiä – juuri heitä, jotka hyötyivät eniten hänen henkilökohtaisesta hoivastaan. Jeesus antoi heille tilaisuuden – *purkaa sieluaan myötätuntoiselle ja ymmärtäväiselle kuuntelijalle* –. [N]e joita hän opetti *eniten, niille hän puhui vähiten.* On havaittu, että monet ihmiset tuovat mieltään vaivaavan ongelman esille vasta puheensa loppuksi. Neljännän osan laatijat mainitsevat, milloin joku keskeyttää Jeesuksen. Kun Jeesus puhui jonkun kanssa, näytti siltä kuin tuo henkilö olisi hänelle maailman tärkein henkilö. Mikä kuolevaisessa persoonallisuudessa on niin arvokasta?

Kun opintoryhmän jäsen ilmaisee tarvitsevasa hoivaa, miten tuohon tarpeeseen on tarkoituksenmukaista vastata, ilman että opintoryhmästä tulee amatöörimäinen terapatilaisuus?

Vastaa kysymyksiin. Jeesus – *oli yhtä taitava opettamaan sekä kysymyksiä esittämällä että niihin vastaamalla.* Keskustelutuokio alkoi tavallisesti niin, että hän esitti heille kysymyksiä, ja se päättyi siten, että he esittivät hänelle kysymyksiä [1460:6]. Valmistaudu vastaamaan kysymyksiin, jotka koskevat pahuutta (1429:1); (1430:2); (1457:5); (1435:3); (1659:8). Hänen vastauksensa riidanhaluisten ihmisten julkisuudessa esittämiin kysymyksiin olivat aina *valaisevia, kunnioitusta herättäviä ja vastaansanomattomia* [1674:1]. On hyväksyttävää ja vastuuntuntoista välttää tiettyjen aiheiden kommentoimista. Jeesus vältti lausumasta ajatuksiaan buddhalaisuudesta – ennen kuin Gonod esitti hänelle kiertelemättömän kysymyksen (1466:3) –, ja hän vältti kommentoimasta sukupuolten välisiä suhteita.

Mitkä ovat tehoavan vastauksen tunnusmerkit, ja millaiset vastaukset vain pahentavat asiaa?

Perusta vastauksesi toisen henkilön puheeseen sisältyvään totuuteen. Jeesus käytti tätä menetelmää keskustellessaan edistyneimpien roomalaisten opettajien kanssa: *Hän ei kertaakaan takertunut heidän erehdyksiinsä eikä sanallakaan puuttunut heidän opetuksiinsa esiintyviin puutteellisuuksiin. Kussakin tapauksessa hän tapasi ottaa erikseen esille heidän opetuksiinsa sisältyvän totuuden ja jatkaa sitten keskustelua siten, että tämä totuus kävi heidän mielessään entistäkin houkuttelevammaksi ja valaistumaksi niin, että tämä totuuden painottuminen varsin lyhyessä ajassa työnsi tehokkaasti tieltään siihen liittyneen erheen* [1456:0; korostus kirjoittajan]. **Houkuttelevaksi tekeminen** viittaa asian käsittelemiseen laajemmin lisäämällä siihen houkuttelevia yksityiskohtia. **Valaiseminen** merkitsee sitä, että osoitetaan toisen henkilön parhaiden ideoiden yhteys hengelliseen totuuteen.

Tee luettelo joistakin muiden vaalimista to- tuuksista, joihin voisit nojautua. Kirjoita sitten muistiin ja kerro, miten sen tekisit. Milloin olisi tarkoituksenmukaista ja milloin epätarkoituksenmukaista käyttää menetelmiä, joita Jeesus käytti Roomassa tapaamiensa opettajien kanssa?

Älä yritä ottaa toisen sydäimestä jotakin **pois**. Jeesus selitti, miksi Simon Selootti epäonnistui yrityksessään jakaa evankeliumia persialaiselle, jonka uskontoa hän ei ollut ymmärtänyt. *Simon Selootin ja Jeesuksen ollessa kabden Simon kysyi Mestarilta: "Mikä siinä on, etten saanut häntä puolelleni? Miksi hän niin kovasti teki minulle tenää ja sitten niin auliisti käänsi kuulevan korvansa sinun puoleesi?"* Jeesus vastasi: *"Simon, Simon, kuinka monta kertaa olenkaan neuvonut sinua, että sinun tulisi luopua kaikista pyrkimyksistä ottaa pelastusta etsivien sydäimestä pois jotakin? Kuinka usein olenkaan käskenyt sinua ponnistelemaan vain sen puolesta, että tuot jotakin näiden isoavien sielujen sisälle? Jobdata ihmiset valtakuntaan, eikä aikaa- kaan, kun valtakunnan suuret ja elävät totuudet karkottavat kaiken, mikä on vakavaa erbertä."* [1592:4]

Älä varsinkaan heikennä henkilön luottamusta pyhään kirjaan, joka antaa hänen elämälleen motivaatiota. Vastatessaan Gadiihin kysymykseen Joonasta Jeesus pystyi käyttämään kertomusta Joonasta hengellistä totuutta kuvaavana vertauksena (1428:2). Tämä episodi osoittaa, miten tärkeää on tutkia pyhiä kirjoituksia ymmärtävästi ja syvällisesti etsien hengellistä sisältöä niistäkin kertomuksista, joita emme jollakin tapaa voisi hyväksyä.

Kirjoita luettelo vastenmielisistä opeista, joita toiset joskus esittävät sinulle, ja miten voit reagoida niihin rakentavalla tavalla.

Kehitä ennakkoluulotonta suhtautumista keskusteluissa. Hänen [Ganidin] *mieltään liikkutti suuresti Jeesuksen avarakatseisuus, tasapuolisuus ja suvaitsevuus.* Milloin hyvänsä *he kävivät keskusteluja filosofiasta ja uskonnosta, tämä nuorukainen ei kertaakaan kokenut tuntevansa harmistumista tai olevansa asioista jyrkästi toista mieltä* [1467:4].

Missä tilanteissa koet eniten harmistumista tai tunnet olevasi jyrkästi eri mieltä? Suunnittele, miten reagoit sellaisissa tilanteissa.

Kuinka kauan Jeesus suhtautui kärsivällisesti fariseuksiin, ja miten hän avoimen sodankäynnin alettuakin edelleen pyrki lähestymään heitä? (1708:1)

Esitä epäsovinnaisia kommentteja sovinnaisissa tilanteissa. Jeesus, jolla oli hieno tahdikkouden ja soveliaisuuden taju, ei antanut sovinnaisuuden tulla totuuden esteeksi. Työskennellessään hän lausui ohimennen sanoja, jotka kiihottivat hänen työtoveriansa totuudennälkkää (1430:2). Pohdi Jeesuksen jäähyväissanoja hedelmiä kaupustelevalle pojalle (1440:3).

Ajattele sovinnaisia tilanteita ja kirjoita muistiin epäsovinnaisia kommentteja, joita voisit kokeilla.

Kehitä kykyäsi radikaaliin reagointiin. Jotkin Jeesuksen keskusteluissa saavuttamista voitoista johtuivat rohkeasta hengellisen voiman käytöstä. Pitäisikö meidän sanoa, ettemme voisi – tai meidän ei pitäisi – koskaan yrittää itse mitään sellaista? Jos olet valmis antamaan Totuuden Hengen puhua puolestasi ja kauttasi, valmentaudu viisaasti nousemaan tasolle, jolla voit antaa suoranaisia kehotuksia, kuten Jeesus antoi roomalaiselle sotilaille (1461:4), ja esittää haasteita, kuten Jeesus esitti Forumilla esiintyvälle puhujalle (1461:5). Millaisessa tilanteessa voisi olla viisasta uskaltautua esittämään tuollainen haaste?

Kirjoita kuvaus tilanteesta, joka vaatii rohkeita kehotuksen sanoja, ja kirjoita, mitä voisit sanoa. Keskustele tästä toisten kanssa.

Tekeminen

Tee palveluksia ”kulkiessasi ohi” (1874:8). *Jeesuksesta oli mieluisaa tehdä palveluksia, vaikka pieniäkin, kaikenlaisille ihmisille* [1461:2]. Miten voimme pelkästään tavalla, jolla jotakin teemme, tuoda julki jonkin hengellisesti ylentävän ajatuksen? *Kun Ganid, joka oli huomannut useimpien heidän kohtaamiensa ihmisten viehättyvän Jeesukseen, kysyi, mitä pitäisi tehdä saadakseen ystäviä, hänen opettajansa sanoi: ”Tunne kiinnostusta kanssaihmiäsi kohtaan, opettele rakastamaan heitä ja etsi tilaisuutta tehdäksesi heidän hyväkseen jotakin, josta olet varma, että he haluavat niin tehtävän”* [1439:0]. Pelastus hengellisestä sokeudesta tuo mukanaan oivalluksen universaalisesta perheestä sekä – – *hengellisen todellisuuden löytymisen palvelun avulla ja henkiarvojen hyvyyden paljastumisen hoivaamisen kautta* [1112:7] (2043:1); (1038:4); (1032:1). Kreikkalaisen majatalon emännälle Jeesus sanoi: *”Osoita vieraanvaraisuuttasi aivan kuin se, joka kestittää kaikkein Korkeimman lapsia. Kobota päivittäisen työsi raadanta korkealle taiteen tasolle sillä, että yhä enemmän käsität palvelevasi Jumalaa palvellessasi niitä henkilöitä, joiden sisimmässä hän on henkensä kautta, henkensä, joka on laskeutunut elämään ihmisten sydämessä ja joka sillä keinoin pyrkii muuntamaan heidän mielensä ja johtamaan heidän sielunsa tuntemaan kaikkien näiden jumalallista henkeä olevien ja ihmisille annettujen lahjojen Paratiisissa olevan Isän.”* [1475:1] Mainitse kolmenlaisia hyödyttäviä asioita: *Ja näiden olosuhteisiinsa huonosti sopeutuneiden ihmisolentojen kerrottua huolensa Jeesukselle tämä kykeni aina tarjoamaan*

(a) *käytännöllisiä ja välittömästi hyödyttäviä ehdotuksia, jotka tähtäsivät heidän todellisten vaikeuksiensa korjaantumiseen, – –,*

Miten tämä eroaa pyytämättömistä neuvoista?

(b) *sanoja, jotka tarjosivat välitöntä huojennusta ja heti vaikuttavaa lohdutusta.*

Harjoittele omien esimerkkien keksimistä ajatellen mahdollisesti jotakin vuorisäärän autuuksista.

(c) *Ja joka kerran hänellä oli tapana kertoa näille huolekkaille kuolevaisille Jumalan rakkaudesta ja tuoda monin eri keinoin ja tavoin heidän tietoonsa se seikka, että he olivat tämän rakastavan, taivaassa olevan Isän lapsia. Hänen sanomansa pääsisältönä oli aina taivaallisen Isän rakkauden tosiasia ja hänen armonsa totuus, mihin liittyi ilosanoma, että ihminen on tämän saman rakkauden Jumalan uskonpoika* [1461:0; korostukset kirjoittajan].

Miten meidän tulisi kasvaa voidaksemme kokea Jumalan rakkauden – ottaa vastaan Jumalan rakkautta, osoittaa hänelle vastarakkautta ja tajuuta Jumalan rakkauden toista henkilöä kohtaan – siten, että voimme ilmaista sen hänelle? Mitä ”monia eri keinoja ja tapoja”, suoranaisesti julistuksesta epäsuoriin tapoihin, voimme keksiä? Miten löytymisen palvelun avulla ja paljastumisen hoivaamisen kautta eroavat toisistaan?

Antaudu sosiaaliseen palveluun tarpeen mukaan. Jeesuksen evankeliumi – – *totentuu henkilökohtaisella tasolla rakastavana huolenpitona ja sosiaalisena palveluna* [1032:2]. Voi olla sellaisia käytännön asioita, joita opintoryhmän jäsenen olisi hyvä tehdä.

Tarkastele seuraavaa luetteloa muutamista Jeesuksen tekemistä asioista ja jatka sitä muistelemalla, mitä olet itse tehnyt, ja miettimällä, mitä voisit tehdä.

- (a) Eksyneiden lasten palauttaminen vanhemmilleen (1465:5).
- (b) Vierailut yksinäisten luona; Jeesus vieraili esimerkiksi naisen luona, jonka mies oli juuri kuollut (1465:6).
- (c) Almujen antaminen ja köyhien auttaminen muilla tavoilla (1440:4).
- (d) Työttömien auttaminen työnhaussa (1465:6).
- (e) Huonoille teille joutuneen auttaminen löytämään uuden elämän (1473:1).
- (f) Väliintulo hyökkäyksen kohteeksi joutuneen puolustamiseksi (1462:1); (1468:4). Tutkistele esimerkkiä Jeesuksen suhtautumisesta mieheen, joka pieksi vaimoaan. Pohdi, miten ystävällisesti ja hienotunteisesti Jeesus lähestyi miestä kuvatessaan ensin sitä, mitä mies oli tekemässä, ja osoittamalla arvostusta häntä kohtaan, ennen kuin esitti hänelle kysymyksensä, sekä hänen ystävällistä katsettaan ja myötätuntoista hymyään – ja jäähyväissanojaan.

Alettuun ”entistä tarkemmin toteuttaa Jeesuksen ohjeita sairaiden hoivaamisesta” käyden Jerikon jokaisessa talossa ja koettaen lohduttaa jokaista kärsivää henkilöä apostolit – – *tekivät nyt sen havainnon, että valtakunnan hyvä sanoma oli sairaille suureksi lohdutukseksi; että heidän viestinsä mukana kulkeutui vaivaisille parannusta*

[1595:3]; vrt. (1758:5); (1804:5); (1811:2).

Mitä eroa on henkilökohtaisella hoivalla ja sosiaalisella palvelulla? Miksi Jeesus käytti aikaa molempiin?

Pane merkille poikkeustapaukset. Jeesus ei yrittänyt tarjota hoivaa miehelle, joka ei ollut mieleltään normaali (1440:4), eikä miehelle, joka ei janonnut hengellistä totuutta (1466:2). Jeesus ei ollut seurallinen silloin, kun hänellä oli paljon pohdittavaa, esimerkiksi Rooman-matkan loppuvaiheessa heidän lähestyessään Antiokiaa (1480:7). Jeesus ei mennyt paikkoihin, joissa harjoitettiin vapaita sukupuolisuhteita (1461:3); (1480:7).

Tunnetko, että on parempi olla tarjoamatta hoivaa tietyille henkilöille, tiettyinä ajankohtina tai tietyissä paikoissa?

Ole valmis rukoilemaan toisen henkilön kanssa ja hänen puolestaan. Kun Jeesus ystäväystyi Gadiahin kanssa, he keskusteltuaan pitkään eräänä iltana – *rukoilivat yhdessä ja toistensa puolesta* [1428:3].

Käytä puolituntinen rukoillaksesi sellaisen henkilön puolesta, jonka kanssa olet vuorovaikutuksessa. Jeesus rukoili yökausia apostolien puolesta – ottamatta tätä matematiikan sovellustaliian vakavasti voitaisiin sanoa, että keskimäärin puoli tuntia apostolia kohti.

Hymyile. Jeesus, – *tyyni ja iloinen abertaja* – [1509:1], korosti sananlaskua ”*Iloinen sydän kaunistaa*

kasvot ja on ybtämittaista jublaa.” [1674:]; (1445:3). Kun Jeesus hymyili ihmiselle, – *tämä kuolevainen tynsi kykenevänsä entistä paremmin ratkaisemaan moninaiset pulmansa.* [1875:1]; vrt. (1395:6); (1470:2); (1834:2); (1874:1). Hymyileminen oli tapa, jonka muut saattoivat oppia Mestarilta. Napolissa ollessaan Jeesus ja Ganid *seuloivat kaupungin läpikotaisin ja levittivät hymylään hyvää tuulta satojen miesten, naisten ja lasten keskuuteen* [1441:1]. Millaista asennetta sellaisen hymyn on täytynyt kuvastaa? Säilytä huumorintaju (1736:5); (1616:5). Mitkä Jumalaa koskevat totuudet, mitkä asenteet haasteita kohtaan ja mitkä näkökulmat menneisyyteen, nykyhetkeen ja tulevaisuuteen (547:4) edistävät huumorintajua?

Tulisiko meidän pyytää Mestaria auttamaan meitä tulemaan paremmiksi opettajiksi?

Tarkistettu versio artikkelista *Teaching and Receptivity*

<http://www.personal.kent.edu/~jwattles/teaching.htm>, joka on laadittu evankeliumin opettajia varten, jotka toivovat myös tilaisuuksia esitellä *Urantia-kirjaa*:
http://www.personal.kent.edu/~jwattles/share_ub.htm.

Kääntänyt Leena Kari

Jeesuksen ihmiskunnalle antama ilmoitus Jumalasta

CAROLYN KENDALL
Yhdysvallat

Jeesus ei koskaan pyytänyt ihmisiä uskomaan hänen Isäänsä; hän piti heidän uskoaan itsestäanselvyytenä. Hän ei koskaan tarjonnut argumentteja todisteiksi Isän reaalisuudesta. Hänen Isää koskenut opetuksensa rakentui sen opetuksen ympärille, että hän ja Isä ovat yhtä; että se, joka on nähnyt Pojan, on nähnyt Isän; että todellisuudessa Isän tuntee vain Poika; ja että Isä lähetti hänet tähän maailmaan tekemään tunnetuksi heidän yhteistä olemustaan (169:4.2). *Ise asiassa hän opetti vain kaksi seikkaa: sen, että Jumala itsessään on henki, ja sen, että hän on Isä* [169:4.11].

Jeesus on se ihmishahmoinen linssi, joka tekee aineelliselle luodulle näkyväksi Hänet, joka on näkymätön. Jumala, joka on henki, on tunnettavissa vain hengellisenä kokemuksena. Hengellisten maailmojen jumalallinen Poika voi aineellisille maailmoille paljastaa Jumalan vain Isäksi (169:4.13). Jeesus ilmoitti: ”*Mutta se aika on tulossa, jolloin puhun teille selkein sanoin Isästä ja hänen valtakunnastaan. Ja teen näin siksi, että Isä itse rakastaa teitä ja haluaa, että hänet tehdään teille täydemmin tunnetuksi. Kuolevainen ihminen ei voi nähdä henki-Isää, siksi olenkin tullut tähän maailmaan osoittamaan Isän*

teidän luodun silmillenne.” [180:6.8]

”*Olen tullut tähän maailmaan täyttääkseni Isäni tahdon ja paljastaakseni koko ihmiskunnalle hänen rakastavan luonteensa.*” [143:1.4] ”*olen tullut keskuuteenne julistaakseni suurempaa totuutta – nimittäin sitä, että Jumala rakastaa teitä – joukostanne jokaista – yksilöinä. Kaikkein menneiden sukupolvien ajan teillä on ollut kansallinen tai rotukohtainen uskonto; mutta nyt minä olen tullut antamaan teille omakohtaisen uskonnon.*” [145:2.4] ”*Jumala on sinun Isäsi, ja uskonto – minun evankeliumini – ei ole sen enempää eikä sen vähempää kuin sen totuuden uskonon pohjautuvaa tunnustamista, että sinä olet hänen poikansa.*” [141:4.2]

”*Taivaan valtakunta koostuu näistä kolmesta perusasiasta: ensiksiin, Jumalan suverenisuuden tosiasian tunnustamisesta; toiseksi, uskosta siihen totuuteen, että itse on Jumalan poika, ja kolmanneksi, uskosta siihen, että ihmisen korkein halu eli halu täyttää Jumalan tahto – halu olla Jumalan kaltainen – on todellinen. Ja evankeliumiin sisältyvä hyvä sanoma on se, että uskon avulla jokainen kuolevainen voi saada nämä kaikki pelastuksen perustekijät.*” [140:10]

”*Jumalan tahto on Jumalan toimintatapa; kumppanuutta Jumalan tekemän valinnan kanssa, kun edessä on mikä tahansa potentiaalinen vaihtoehto. Jumalan tahdon tekeminen*

on sen vuoksi etenevä kokemus yhä enemmän Jumalan kaltaiseksi muuttumisesta, ja Jumala on kaiken hyvän, kauniin ja toden lähde ja määränpää.” [130:2.7]

Tieto ja totuus

Jeesus ryhtyi pitämään universumissa vallitsevan todellisuuden luonteesta pitkää esitelmää, jonka mukaan tieto ja totuus eroavat toisistaan seuraavalla tavalla:

Tieto	on aineellisen eli tosiasiat erottavan mielen sfääri.
Totuus	on sellaisen <i>bengellisesti</i> varustautuneen älyllisyyden piiri, joka on tietoinen Jumalan tuntemisesta.
Tieto	on osoitettavissa, totuus koetaan.
Tieto	on <i>mielen</i> omaisuutta, totuus on <i>sielun</i> , edistyvän minän, kokemus.
Tietämys	on <i>ei-bengellisen</i> tason funktio, totuus on universumien <i>mielellis-benkisen</i> tason osa-alue. [130:4.10]

”Hengellistymättömästä oppineisuudesta johtuva ylpeys on ihmisen kokemuksessa salakavala asia. Oikea opettaja säilyttää älyllisen rebellisyytensä pysymällä iäti opiskelijana.” [130:3.7]

Ihmisen mieli *vs.* eläimen mieli; ihmisen eloonjääminen

Nuori intialainen poika, Ganid, halusi tietää, oliko koiralla sielu ja oliko sillä tahto. *Jeesus sanoi: ”Koiralla on mieli, joka kykenee tuntemaan aineellisen ihmisen, isäntänsä, mutta se ei kykene tuntemaan Jumalaa, joka on henki. Niinpä koiralla ei ole bengellistä olemusta eikä sillä voi olla bengellistä kokemusta.”* [130:2.8]

Toisella kertaa Jeesus selitti, että eläimet, joilta palvonnan ja viisauden auttajat puuttuvat, eivät kykene kokemaan ylitietoisuutta, tietoisuutta tietoisuudesta. *Eläimen mieli on tietoinen vain objektiivisesta universumista* [130:4.9].

Kreikkalainen filosofi Rodan käsitteli laajemmin tätä teemaa: *Eläimet reagoivat ylevästi elämänviettiin, mutta vain ihminen voi saavuttaa elämisen taidon, jos kohta ihmiskunnan valtaosa kokeekin vain eläimellisen elämenvietin. — Eläimet eivät pyri pääsemään selville elämän tarkoituksista; siksi ne eivät myöskään koskaan murehdi — sen lisäksi, että ihmisellä on kyky arvojen tiedostamiseen ja merkitysten käsittämiseen, hän on myös tietoinen merkitysten merkityksestä: hän tiedostaa ymmärryksensä.* [160:1.5]

Jeesus teki selväksi, että *”ne ihmistahdot, joiden aika ei täyty muusta kuin ihmisen animaalisesta olemassaolon aineellisiin ongelmiin liittyvien ajallisten ratkaisujen tekemisestä, ovat tuomitut tuhoutumaan ajallisuudessa.”* [130:2.9]

”Teidän ei muuta tarvitse kuin uskoa, että Isäni rakastaa teitä rajattomalla rakkaudella, niin olette Jumalan valtakunnassa.” [137:8.17]

Isäni *”antaa pelastuksen ihmisten lapsille, ja tämä pelas-*

tus on ilmainen lahja kaikille, joilla on usko ottaa vastaan jumalallisen perheen pojan asema.” [167:5.1]

Pelon ja masennuksen voittaminen

Mikään ei koskaan näyttänyt olevan Jeesukselle yhtä tärkeää kuin se yksittäinen ihminen, joka sattui olemaan hänen välittömässä läheisyydessään. Hän oli mestari ja opettaja, mutta hän oli enemmän — hän oli myös ystävä ja lähimmäinen, ymmärtäväinen toveri [138:8.9].

Jeesus kohtasi nuoren Fortune-nimisen miehen, joka oli masentunut. Jeesus neuvoi poikaa: *”Vähäiset viholliset voivat sinua ympäröidä ja monet esteet viivyttää, mutta tämän maailman ja universumin suuret olevaiset ja todelliset olevaiset ovat puolellasi.”* [130:6.3] *”Sinä itse ja elämiseesi liittyvät ongelmat ovat todellisia; et pääse niitä pakoon niin kauan kuin elät. — Pane mielesi työhön ratkaisemaan ongelmansa. Opetä älysi tekemään työtä hyväksesi. Kieltäydy jo sellaisesta, että pelko hallitsee sinua kuin jotakin ajatuksetonta eläintä — henki, joka elää sisimmässäsi — innoittaa mieltäsi itsensä hallitsemiseen — annat hengelliselle olemuksellesi sillä keinoin mahdollisuuden aloittaa elävän uskon sisältämällä väkevyydellä vapautumisesi kaikesta toimettomuuden mukanaan tuomasta pabasta — uusi ja kaikkea hallitseva lähimmäisenrakkaus — tulee kohta täyttämään sielusi ääriään myöten, sillä sydämessäsi on syntynyt tietoisuus siitä, että olet Jumalan lapsi —. Sen jälkeen hankaluus vain elädyttää sinua, pettymys kannustaa sinua eteenpäin, vaikeudet ovat sinulle vain haaste ja esteet ovat sinulle vain virkistykseksi.”* [130:6.3–4]

Uskovien palvelutyö maailmassa

Tietoisuuden siitä, että on Jumalan poika, tulisi elädyttää jokaisen sellaisen miehen, naisen ja lapsen koko elämäniäkäistä palvelua, joka on saanut haltuunsa näin voimallisen, ihmispersoonallisuuden kaikkiin luontaisiin kykyihin kohdistuvan kannustimen [178:1.13]. *Jeesus — teki heille kaikin puolin selväksi, että naisille myönnettäisiin valtakunnassa yhtäläiset oikeudet miesten kanssa* [138:8.11].

Sellaisen asennoitumisen, joka kertoo epäitsekästä ihmisen palvelemisesta ja älyllisestä Jumalan palvonnasta, tulisi tehdä kaikista valtakunnan uskovista parempia maailman kansalaisia [178:1.8].

Jeesus tahtoi tehdä kaikista ihmisistä Jumalan kaltaisia, ja sitten hän seuraisi myötätuntoisena vieressä, kun nämä Jumalan pojat ratkovat omia poliittisia, sosiaalisia ja taloudellisia pulmiaan. *”Ja tekivät kanssaihmisenne tämän päivän maailmaa johtaessaan mitä kömmähdyksiä hyvänsä, teille julistamani evankeliumi on jonakin tulevana aikana vielä hallitseva tätä samaa maailmaa.”* [143:1.4]

”Te voitte arvostella ihmisiä vain heidän tekojensa mukaan, mutta Isäni katsoo lastensa sydämeen ja armossaan tuomitsee heidät heidän aikomustensa ja todellisten tavoitteidensa mukaisesti.” [140:6.5] *”Minä sanon teille: Rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, siunatkaa ne, jotka teitä kiroavat, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka halveksittavasti käyttävät teitä hyväkseen. Ja mitä ikinä uskotte, että minä tekisin ihmisille, myös te se heille teh-*

kää.” [140:3.15]

”Taivaan valtakunnassa ei ole kysymys ruoasta eikä juomasta, vaan paremminkin elämästä, jota yhä enemmän olenoi vanhurskaus ja kasvava ilo yhä täydellisemmäksi käyvästä taivaallisen Isäni palvelemisesta. Sillä eikö Isä ole sanonut tässä maailmassa olevista lapsistaan: ’Minun tahtoni on, että he lopulta olisivat täydellisiä niin kuin minäkin olen täydellinen.’” [137:8.13] Kysymys ei ole negatiivisesta eli ”älä”-tyyppisestä vanhurskaudesta. Miten joku ylipäätään voisikaan isota jotakin negatiivista – jotakin, josta sanotaan ”älä” [140:5.9]. Vaikka Jeesus opetti, että usko, yksinkertainen lapsenomainen usko, oli avain valtakunnan oveen, hän opetti myös, että ovesta sisälleastumisen jälkeen odottivat vanhurskauden askelma askelmalta nousevat portaat, joita jokaisen uskovan lapsen on noustava kasvaakseen vankekojen Jumalan poikien täyteen mittaan [170:3.2].

Jeesus – – paljasti hyvyyden, joka on Jumalan vertaista. Hän kobotti rakkauden – totuuden, kauneuden ja hyvyyden – jumalalliseksi ihanteeksi ja ikuisiksi todellisuudeksi. [140:8.31] Hän sanoi: ”Ja ihmiset tulevat tietämään, eivät niinkään puhumanne sanan kuin elämäne elämän perusteella, että olette olleet kansani ja saaneet tietää valtakunnan realiteeteista.” [140:1.7]

”tästä lähtien teidän on elettävä kuten elävät ne, jotka ovat maistaneet paremman elämän ihanouksia ja jotka on läbätetty takaisin maan päälle tuon uuden ja paremman maailman Hallitsijan läbättiläiksi.” [140:3.1]

Muistopalvelus

Pane viini kiertämään.

Kun Poikaan uskovat ja Jumalaa tuntevat ihmiset nauttivat tätä muistoehtoollista, sen symboliikkaan ei tarvitse liittää mitään ihmisen lapsekkaita väärintulkintoja jumalallisen läsnäolon merkityksestä, sillä kaikissa tällaisissa tilaisuuksissa Mestari on todellisesti läsnä. – – Kun teistä tulee tällä tavoin henkietoisia, Poika on aktuaalisesti läsnä, ja hänen henkeensä seurustelee hänen Isästään ihmisen sisimmässä olevan osasen kanssa [179:5.6]. Jeesus oli vakuuttanut heille vuosia aikaisemmin, että ”– – missä kaksi tai kolme uskovaakin kokoontuu yhteen, siellä olen minä heidän keskelään.” [159:1.3]

Pane leipä kiertämään.

Jeesus jatkoi: ”Tehdessänne, mitä äsken kebotin, muistella elämää, jonka olen elänyt maan päällä teidän keskellänne, ja iloitkaa siitä, että tulen yhäti elämään maan päällä kanssanne ja palvelemaan kauttanne.” [179:5.7] Kun Totuuden Henki tulee, hän tulee opastamaan teidät kaikkeen totuuteen. ”Tämä henki ei puhu omiaan, vaan hän ilmoittaa teille sen, minkä Isä on paljastanut Pojalle, ja hän näyttää teille jopa asioita, jotka kuuluvat tulevaisuuteen. – – Tämä henki tulee minulta, ja hän paljastaa minun totuuteni teille.” [180:6.4] ”Kun olen palannut elääkseni teissä ja työskennelläkseni kauttanne, voin entistäkin paremmin saattaa teidät tämän elämän läpi ja opastaa teitä niiden monien asuinsijojen läpi, jotka kuuluvat tulevaan elämäänne taivaitten taivaassa.” [181:1.2] ”Ja tästä Totuuden Hengestä tulee beissä [jotka vastaanottavat hänet] elävän veden lähde, joka kumpuaa ikuiseseen elämään.” [181:1.4]

Kääntänyt Jouni Nurmi

Oikea johtajuus on minänhallinnan taitoa

”Palvelija-johtaja on enemmänkin palvelija. Palveleva johtajuus alkaa siitä luonnollisesta tunteesta, että haluaa palvella, enemmänkin palvella. Tietoisin valinnan seurauksena syntyy sitten pyrkimys johtamiseen.” Robert Greenfield

SHEILA KEENE-LUND
Yhdysvallat

Vuoden 2011 johtajuutta käsittelevän symposiumin lähestyessä arvelin, että olisi oikea aika pohtia johtajuuden historiaa aikakauskohtaisen ilmoituksen valossa ja löytää syvällisempää merkitystä minänsä johtamisen käsitteelle – prosessille, jossa ihminen johtaa itseään yhä enemmän määrin kohti omaa oivallisuuttaan.

Johtajuuden ja sen opiskelemisen juuret ovat sivilisaation alussa. Egyptin hallitsijoille, Kreikan sankareille ja Raamatun patriarkoille on kaikille yhteistä yksi asia – johtajuus. Johtajuudelle on olemassa lukuisia määritelmiä ja teorioita, muun muassa seuraavat:

”Minun määritelmäni johtajalle on se, että hän on mies, joka pystyy taivuttelemaan ihmiset tekemään sellaista, mitä he eivät halua tehdä, tai tekemään sellaista, mitä he ovat liian laiskoja tekemään, ja he pitävät siitä.” – Harry S. Truman, 1884–1972, Yhdysvaltojen 33. presidentti; Miller, *More Plan Speaking*.

”Erinomainen johtaja saa asiat hoidettua hyvin vähäeleisesti. Hän ei anna ohjeita monisanaisesti vaan muutamalla teolla. Hän on tietoinen kaikesta, mutta puuttuu tuskin lainkaan mihinkään. Hän on katalysaattori, ja vaikka asiat eivät tulisi hyvin hoidetuiksi ilman hänen läsnäoloaan, niiden onnistuessa hän ei ota siitä kunniaa. Ja koska hän ei ota kunniaa itselleen, kunnia ei koskaan jätä häntä.” – Laotse, *Tao Te Ching*.

”Johtajuus ilmaantuu silloin kun yksi henkilö saa toiset työskentelemään jotakin ennalta määrättyä päämäärää kohti.” – Massie.

Määritelmissä on tarpeeksi yhtäläisyyksiä sen johtopäätöksen tekemiseksi, että johtajuus merkitsee pyrkimystä vaikuttaa ja kykyä saada aikaan tottelevaisuutta. Meidän työtämme, työympäristöämme, työmotivaatiotamme, johtajiamme, johtajuuttamme, johtamistyylimme ja lukemattomia muita työhömmme liittyviä muuttujia on tutkittu melkein kahden vuosi-

sadan ajan.

Tämän saman ajanjakson aikana se, mihin johtaja organisaatiossa kohdistaa toimintansa eli miten hän fokuksituu, on kehittynyt. Vanhimmat organisaatiot autoritaarisine johtajineen, jotka uskoivat, että työntekijät olivat luontaisesti laiskoja, siirtyivät menettelytapoihin, joilla työympäristöistä tehtiin paremmin tuottavuutta edistäviä. Nykyään organisaatiot ovat muuttumassa paikoiksi, joissa ihmisiä voimaannutetaan, kannustetaan ja tuetaan koko työuran ajan heidän henkilökohtaisessa ja ammatillisessa kasvussaan. Johtamisteorioiden kehittymiseen ja edistymiseen on vaikuttanut ja sitä on muovannut johtajien fokuksen muuttuminen ajan myötä.

Suosittu teoria johtamistutkimuksen alalla on ollut useiden viime vuosikymmenien ajan muutosjohtaminen. Muutosjohtaja pyytää seuraajiaan nousemaan omien etujensa yläpuolelle ryhmän, organisaation tai yhteiskunnan hyväksi. Seuraajat muuttuvat tällaisen vuorovaikutuksen avulla johtajiksi. Yleisesti hyväksytään se, että muutosjohtaminen on lähempänä ilmausta *ne plus ultra* kuin, mitä ihmiset ajattelevat, kun he kuvailevat ihanteellista johtajaansa, ja onkin todennäköisempää, että se tarjoaa esikuvan, johon alemmat haluavat samaistua.

Palveleva johtajuus on muutosjohtamisen looginen laajenne, vaikka sen alkuperä on kaukana menneisyydessä: Idässä Chanakya (alias Vishnugupta ja Kautilya), strateginen ajattelija muinaisesta Intiasta, kirjoitti 300-luvulta peräisin olevassa kirjassaan *Arthashastra*: ”Kuninkaan (johtajan) ei tule pitää hyvänä sitä, mikä on hänen itsensä mieleen, vaan mikä on hänen alamaistensa (seuraajiensa) mieleen.” Lännessä palvelevan johtamisen voi jäljittää Jeesus Nasaretilaiseen, joka opetti opetuslapsilleen: ”*Te tiedätte, että ne, jotka ovat hallitsijan asemassa, ovat kansojen herroja ja maan mahtavat pitävät kansoja valtansa alla. Niin ei saa olla teidän keskuudessanne. Joka tahtoo teidän joukossanne tulla suureksi, se olkoon toisten palvelija, ja joka tahtoo tulla teidän joukossanne ensimmäiseksi, se olkoon kaikkien orja. Ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan*” [Mk. 10:42–45].

Termin *palveleva johtaja* loi ja popularisoi Robert K. Greenleaf 1970-luvun alussa. Greenleafin näkemyksen innoittamina muutkin nykyajan kirjoittajat ovat tuottaneet tuntuvan määrän kirjallisuutta, joka käsittelee palvelevaa johtajuutta keinona uudistaa instituutioita ja luoda yhteiskunta, jossa on enemmän huolenpitoa ja myötätuntoa. Muutos- ja palveluteoreettisten viitekehysten painottaessa erityistä huolehtimista ihmisistä ja tuotannosta palvelujohtamisessa kannetaan suurempaa huolta ihmisistä, sillä johtaja keskittyy ensisijaisesti seuraajiinsa, mikä merkitsee sitä, että työntekijät itsessään ovat enemmänkin päämäärä kuin väline organisaation tarkoituksen tai tuloksen saavuttamisessa. Palvelevat johtajat kehittävät ihmisiä auttamalla heitä heidän pyrkimyksissään ja auttamalla heitä menestymään; he tarjoavat vision, ansaitsevat uskottavuutensa ja luottamuksensa omien seuraajiensa silmissä ja vaikuttavat muihinkin ihmisiin.

Monet ihmiset käyvät kamppailua sen suhteen, mitä ”palvelija-johtaja” merkitsee. Joidenkin mielestä ei voi olla palvelija ja johtaja, koska ne ovat kaksi erillistä ja vastakkaista asiaa, joita ei pysty loogisella tavalla yhdistämään. Jos ajatellaan, että palvelija on nöyrä ja myöntäväinen, ja ajatellaan, että johtajalla on valtaa ja että hän antaa käskyjä, niin siinä tapauksessa todellakin näyttää siltä, että nämä sanat ovat vastakkaisia eikä niitä voi yhdistää toisiinsa. On totta, että palveleminen ei ole johtamista ja että palvelijana oleminen ja palveleminen eivät ehkä liity lainkaan johtamiseen. Sanaan ”palvelija” keskittyminen on kuitenkin palvelevan johtajan perustavaa laatua oleva, olenainen ja pysyvä ominaispiirre.

Robert Greenleafin palvelija-johtajan konseptiin antoi virikkeitä se, että hän luki *Herman Hessen* kirjan *Matka aamun maahan*. Se on kertomus joukosta matkajia, joita palveli heidän halpa-arvoisia jokapäiväisiä askareitaan toimittava Leo. Kaikki sujui hyvin kunnes eräänä päivänä Leo katosi. Matkajat joutuivat epäjärjestykseen eivätkä pystyneet kulkemaan eteenpäin. Matka oli päättynyt. Vuosia myöhemmin yksi matkajista tapasi Leon uudelleen – matkan kustantaneen luostariveljeskunnan kunnioitettuna päällikkönä. Leo, joka oli ollut heidän palvelijansa, toimikin veljeskunnan kunniavirassa, ylhäisenä ja jalosukuisena johtajana.

Kirjassaan *The Servant as Leader* Greenleaf sanoi: ”tässä tarinassa kerrotaan selvästi, että suuri johtaja nähdään ennemminkin palvelijana, ja tuo yksinkertainen seikka on avain hänen suuruuteensa. Leo oli tosiasiassa johtaja koko ajan, mutta hän oli ensisijaisesti palvelija, koska juuri sitä hän oli sisimmältään. Johtajuus annettiin miehelle, jolla oli palvelijan luonto. Se oli jotakin, joka annettiin tai otettiin halutuun; jotakin, joka voitiin ottaa pois. Todellinen ihminen oli hänen palvelijan luonteessaan, sitä ei ollut annettu eikä omaksuttu eikä sitä voitu ottaa pois. Hän oli ennen kaikkea palvelija.”

Todellinen palvelija-johtaja on aina palvelija ja joskus palvelija-johtaja. Haaste ja mahdollisuus ovatkin juuri tässä asiassa. Ihmisen olemusta ja todellista luonteenlaatua kuvaa se, että on palvelija, että omaa palvelijan mielen. Kun palvelija havaitsee mahdollisuuden saada aikaan jotakin merkittävää johtamisellaan ja pääsee johtavaan asemaan, silloin hänestä tulee palvelija-johtaja, joka tuo työpaikalle kultivoitunutta kykyä rakastaa muita ihmisiä.

Tri Kathleen Patterson esitteli tohtorinväitöskirjassaan (2003) organisaatiojohtamisen teorian, joka oli tri Greenleafin alunperin esittämän palvelevan johtamisen laajenne. Patterson otti tutkimuksessaan esille kombinaation niistä seitsemästä hyveestä tai luonteenpiirteestä, jotka hänen mielestään ilmaisivat palvelevaa johtajuutta. Nämä seitsemän käyttäytymistapaa ovat **agape** (rakkaus), **nöyryys**, **altruismi**, **näkemyksellisyys**, **luottamus**, **voimauttaminen** ja **palvelu**.

Palveleva johtamismalli muuttaa jo työpaikkoja, sillä kolmasosa yrityksistä *Fortune*-aikakauslehden lis-

talla ”100 suosituinta yritystä, joiden palveluksessa halutaan olla” noudattaa tätä menestyksestä filosofiaa. Palveleva johtaminen on nykyisten hankalien työmarkkinoiden oloissa luonnollinen malli kasvavalle joukolle yrityksiä, jotka kilpailevat inhimillisestä pääomasta. Yritysjohdajat ovat nopeasti oivaltamassa, että jos he haluavat kasvattaa tuottavuutta ja työntekijäuskollisuutta, työntekijöiden on tunnettava, että heitä arvostetaan, kannustetaan ja innostetaan. Palvelevat johdajat tuntuvat olevan tehokkaita, koska seuraajien tarpeista pidetään niin hyvää huolta, että he yltävät täyteen kapasiteettiinsa ja suoriutuvat näin ollen tehtävistään parhaalla mahdollisella tavalla. Siitä, että johtamista tarkastellaan tällä tavalla, on se etu, että se pakottaa meidät siirtymään pois itsekkästä ja määräilevästä johtamisesta, ja panee johtohenkilöt innokkaammin pohtimaan sitä, kuinka kohdella kunnioittavasti, arvostaa ja motivoida ihmisiä, jotka ovat heidän alaisinaan.

Mutta omaksuvatko ihmiset helposti rakastavan ja kunnioittavan asenteen? Pystymmekö arvostamaan muita pelkästään heidän itsensä vuoksi? Pystymmekö ilman mitään taka-ajatuksia innostumaan siitä, että autamme toisia ihmisiä päästämään valloilleen täyden potentiaalinsa? Epätietoisuus ei ole ihmisen käyttäytymisen luontainen ominaisuus; lähimmän perhepiirin ulkopuolisia ihmisiä ei luonnostaan rakasteta tai sosiaalisesti palvella. Kasvava älyllinen ymmärrys ja moraalinen tiedostaminen yhdessä elämäkokemusten kanssa saattaa synnyttää velvollisuudentunnon toisia ihmisiä kohtaan. Mutta riittääkö se kohottamaan velvollisuudentunteen intiimin perhemoraalin rakastavalle tasolle (agape-rakkaus) ja innostamaan yksilöitä – ei ainoastaan palvelemaan toisia – vaan jatkuvasti palvelemaan heitä viisaasti ja rakastavasti asennoituen?

Meillä on erinomaisia malleja muuttaaksemme työpaikan, yhteiskuntamme ja maailman, ja kuitenkin meidän maassamme johtamisen taso on laskenut alimmilleen, alemmaksi kuin koskaan aikaisemmin lähihistoriassamme. On tullut yhä arkipäiväisemmäksi, että sekä liike-elämän, talousasioiden, politiikan, uskonnollisten instituutioiden johdajat että kodit (vanhemmat ovat johtajia) yhdistetään ristiiriitoihin, korrupioon, skandaaleihin ja jopa väkivaltaan. Puutuuko henkilökohtaisesta ymmärryksestämme ja kokemuksestamme jotakin, minkä vuoksi yhteiskunnassamme ei kuvastu totuudenmukaisesti se muutos, jonka olemme mielestämme saavuttaneet?

Hengellisen minänhallinnan taito

Yleisesti ottaen itsensä johtamisessa on kysymys minänhallinnan kehittämisprosessista – itsetutkiskeluun ja sisäiseen kasvuun kohdistuvasta tinkimättömästä työskentelystä, joka on välttämätöntä omien asenteiden ja käyttäytymisen tehokalle kontrolloinnille. Hengellisestä näkökulmasta katsottuna myös ajattelu-, päättely- ja päätöksentekokyvyn kehittäminen sisäiseen opastukseemme virittäytyneenä sisältyy siihen. Ylistetty johtamisen asiantuntija Dee Hock ilmaisee itsensä johtamisen merkityksen näin: ”Minän-

sä hallitsemiseen tulisi käyttää ajastamme viisikymmentä prosenttia ja panna peliin parhaat kykymme. Ja kun me teemme niin, ovat väistämättömästi läsnä johtamisen eettiset, moraaliset ja hengelliset elementit.” Vaikka monet ovat henkilökohtaisesti sitoutuneet siihen, että he ryhtyvät kehittämään itseään ja ilmentävät niitä ominaisuuksia, joiden tiedetään olevan keskeisiä kehityksen ja hyvän johtamisen kannalta, yhteiskunnassamme kuvastuu kaikkea muuta kuin hyvyys ja rauha, joita kuitenkin niin epätoivoisesti haluamme nähdä yhteiskunnassamme ja maailmassamme.

Tarvitsemme omakohtaisissa kehittymispyrkimyksissämme kahta seikkaa, joiden avulla on mahdollista tuottaa sellainen hengellinen voima, joka on välttämätön, jotta yhteiskunta todella muuttuisi: tarkkaa kuvaa maailmasta ja siihen soveltuvaan elämisen filosofiaa. *Urantia-kirjan* lukijoina meillä on ainutlaatuinen etuoikeus saada uutta tietoa, joka voi selventää uskomuksiamme ja täsmentää kaikkia nykyisiä maailmankatsomuksia. Tiedämme saavuttaneemme tämän päämäärän säätäessämme elämäfilosofiaamme siten, että arvioimme tietoisesti jokaisen ajatuksen, sanan ja teon aina saman testin avulla: Miten se vaikuttaa sieluuni? Tuleeko Jumala sen myötä minun luokseni ja muiden ihmisten luo? Tulenko minä ja tulevatko muut ihmiset sen myötä Jumalan luo? Kun elämämme on elävä, hengellisiä merkityksiä, jumalallisia ihanteita ja korkeimpia arvoja käsittävä kokemus; kun se ryhtyy kehittämään tasapainoista, Jumalaa tuntevaa persoonallisuutta, meistä ei voi olla tulematta rakastavia kaikkien palvelijoita. Tämän itseemme kohdistuvan hitaan, mutta etenevän muutoksen seurauksena meidän vaikuttavuutemme johtajina kohoaa suurimmilleen.

Tarvitaan aikaa, ennen kuin miehet ja naiset panevat toimeen perusteellisia ja laajamittaisia muutoksia pohjimmaisissa ja perimmäisissä käsityksissään sosiaalisesta käyttäytymisestä, filosofisista asenteista ja uskonnollisista vakaumuksista [152:6.1].

Urantia-kirjan mukaan: Uskonnollisen ja ei-uskonnollisen elämäfilosofian välinen suuri ero on niiden tunnustamien arvojen luonteessa ja tasossa sekä lojaalisuudentunteiden kohteessa. Uskontofilosofian kehityksessä on neljä vaihtoehtoa: Tällaisesta kokemuksesta saattaa tulla pelkästään mukautuvaa, jolloin se tyytyy alistumaan perinteen ja auktoriteetin valtaan. Tai se saattaa tyytyä vähäisiin saavutuksiin, jotka juuri ja juuri riittävät tekemään jokapäiväisestä elämästä tasapainoisen, ja sen vuoksi se jo varhaisessa vaiheessa pysähtyy tälle jälkijättöiselle tasolle. Tällaiset kuolevaiset uskovat asioiden hoituvan itsestään. Kolmas ryhmä edistyy loogisen älyllisyyden tasolle, mutta juuttuu sinne siksi, että se on oman kulttuuripiirinsä orja. On tosiaan sääliä nähdä kulttuuriorjuuden pitävän älyn jättäviä näin tiukasti säälimättömyydessä otteessaan. On yltä paljon sääliä herättävää seurata niitä, jotka vaihtavat kulttuuriorjuutensa jonkin tieteen materialistisiin kableisiin – tieteen, jota virbeellisesti sellaiseksi kutsutaan. Filosofian neljäs taso saavuttaa vapauden kaikista sovinnaisuuden ja perinnäisyyden asettamista esteistä ja rohkenee ajatella, toimia ja elää rebellisesti, lojaalisti, pelottomasti ja totuudellisesti [101:7.4].

Omistamme johtamista käsittelevän symposiumin aikana kolme päivää johtamisen merkityksellisimpien näkökohtien tutkimiseen. Toisena päivänä aioimme käsitellä hengellistä itsensä johtamista *Urantia-kirjan* näkökulmasta, mikä antaa edistyksellisimmät puitteet

hengelliselle elämiselle. Mikäli tämä teema kiinnostaa sinua, niin pyydän sinua harkitsemaan osallistumistasi tilaisuuteen heinäkuussa 2011 ja löytämään sisimmästäsi palvelija-johtajan.

Kääntänyt Jouni Nurmi

Viimeiseen urantialaiseen hengenvetoonne asti

Mark Kurtz
USA

Joukkue, joka lyö kunnarijuoksuja tai kuljettaa jalkapallon päättäväisesti verkkoon, voi olettaa, että fanit hyppäävät seisomaan ja hurraavat aina kun ohjelaajat tekevät maalin. He kiinnittävät huomionsa menestymiseen! Menestys! Baseballissa menestys tulee kotipesään juostujen juoksujen myötä – kun juoksua on kertynyt enemmän kuin toiselle joukkueelle. Jalkapallo-ottelun seuraaminen on haus Kempaa voiton hetkellä, vaikka olisi tehty vain yksi ainoa maali. Minkä tahansa urheilulajin fanit rakastavat voittajajoukkuetta.

Analogisesti mutta kunnioittavasti ajatellen *Urantia-kirjan* lukijat käsittävät sen, että Universaalinen Isä on koonnut voittoa kosmisen joukkueen, joka on inhimillisesti katsoen käsittämättömän laaja ja määrätietoinen. Joukkueen perimmäinen malli on kolminaisuus. Ilmoituksenantajat yrittävät paikallisuniversumimme läpi kulkevan reitin avulla selvästikin uudelleenorientoida kuolevaisia ikuisuuden voittajajoukkueeseen (kosmisen tietoisuuteen). Palkintona on ikuinen elämä! Mikael tuli Urantialle ja näytti elämällään ylevän mallin menestyksen löytämiseksi. Hänen universuminsa on ainoa seikka, missä *Urantia* on mukana tuomassa Isälle antimia; perimmäisiin tuloksiin pääsyn kruunaus. Juuri Mikael, ”valmentajamme”, antaa opetusta oman Henkensä ja monien Poikiensa kanssa, ja tulemme näkemään monet heistä tulevassa ylösnousemusvaiheessa. Kukapa ei haluaisi olla hänen joukkueessaan? Hän elää meidän jälkeemmekin, paljon meidän viimeistä urantilaista hengenvetoamme pidempään.

Haluaisin tietää, mikä saa jäsenemme ja ystävämme ”hyppäämään seisolle” tehtävämme puolesta. Kiinnostuisivatko lukijat, jotka ihailevat ja syvästi hyväksyvät *Urantia-kirjan* opetukset, enemmän UAI:sta, mikäli UAI saavuttaisi enemmän menestystä? Haluan ajatella, että lukijat haluaisivat yhä kasvavassa määrin olla osana menestyvää tiimiä, jos he kerran suuresti luottavat ilmoituksenantajiin ja kunnioittavat ilmoituksenantajia, jotka neuvovat meitä työskentelemään yhtenä joukkueena. He vahvistavat perin pohjin sen, mitä me kuolevaiset olemme oppineet tuskallisten kokemusten kautta: on hyödyllistä työskennellä tiimissä. He vahvistavat, että tiimityöskentely on tärkeimmällä sijalla kautta koko kosmoksen; tiimien avulla menestyksestä tulee totta. Jonakin päivänä tällainen Isän tahdon mukainen harmonisen tiimityöskentelyn konsepti hyväksytään yleisesti, ja me tulem-

me todennäköisesti näkemään, miten hämmästyttäviä tunteita takapajuisella planeetallamme muodostetaan. Meistä on määrä tulla ihmiskunnan veljesyhteisö. Se on kaukaisen tulevaisuuden jumalallinen ihanne. Jeesuksen seuraajien edellytetään olevan ”suolaisia” täällä maan päällä.

Tehtävä

Kysymyksessä on Mikaelin tehtävä; meillä on vähäinen etuoikeus olla hänen pelaajiaan. Kuten *UAI:n peruskirjassa* todetaan: *kaikki ponnistelumme kohdistuvat Urantia-kirjan opiskelun edistämiseen ja sen opetuksen levittämiseen.* Osallistumme kasvavaan maailmanlaajuiseen tehtävään, jossa jokaista ihmistä kannustetaan opiskelemaan omaksi hyödykseen. Mikaelin suunnitelma pääsee lopulta voitolle – tämän kirjoittajan mielestä – muuttaakseen kuolevaisten inhimillisen luonnon jumalalliseksi. Meidän tarkoituksenamme ei ole tulkita opetuksia vaan ainoastaan kylvää niitä, niin että annamme opetusten löytää hyvän maaperän kunkin kuolevaisen sielussa. Meidän on määrä pysyä uskollisina Mikaelin joukkueelle ja tutkia perimmäistä opastusta *Urantia-kirjasta*. Muutamalla sanalla ilmaistuna uskon, että hänen tehtävänsä on opettaa sellaista rakkautta, joka on Isälle ominaista. Meidän tulee auttaa jokaista ihmistä rakastamaan Jumalaa ja kumpuaneitamme. Meidän tehtävämme on esittää opetukset ja antaa jokaisen häntä opastettaessa tehdä omat valintansa. Hänen ilmoituksensa merkitsee päivittämistä ja uudelleenorientoimista, sillä meillehän on kerrottu, kuinka hämmästyneitä Urantian kuolevaisista kahden suuren virheen seurauksena tuli. Kuljemme kohti loistavaa tulevaisuutta Mikaelin seurassa. Tehtävämme on levittää opetuksia yhteistyössä hänen kanssaan.

Ilmoituksenantajien mielestä opiskelu toisten urantialaisten kanssa on erittäin tärkeä metodi hyvän maaperän löytämiseksi opetuksille. He tietävät, että koulutamme ja innostamme toisiamme – he tietävät Ajatuksensuuntaajan henkilönsäolosta jokaisessa ihmisessä. He tietävät, että Mikaelin Totuuden Henki vaikuttaa joka puolella maailmaa. He antoivat meille velvoitteen muodostaa tuhansia opintoryhmiä.

Näistä ryhmistä ilmestyy henkilöitä, jotka pystyvät kokemaan uuden kosmisen tietoisuuden; lukijoita, jotka ymmärtävät Isän rakkauden uudet tasot, ja henkilöitä, jotka johtavat uutta sukupolvea. Jonakin päi-

vänä maailma on valmis suureen ja uuteen hengelliseen intoon – ja hyökyaaltoon sen tunnustamiseksi, että pysyvän rauhan aikaansaamiseksi tarvitaan veljeyttä.

UAI:ssä nähdään, että kasvua ja tukea tarvitaan enemmän. Valmistautuessamme suurempaan tehokkuuteen teemme strategisia suunnitelmia sen puolesta, että menestyisimme paremmin, ottaisimme vakavasti Jeesuksen lähetyksensä mennä kaikkeen maailmaan. Kansainvälinen palvelujohtokunta (ISB) laati ISB:n strategisen suunnitelman useita vuosia sitten. Tarkistamalla suunnitelmaa pyrimme pysymään tehtävämme tasolla. Presidenttimme vetoaa voimakkaasti sen puolesta, että keskitymme jatkuvasti tehtäväämme ja varomme minkäänlaisia yrityksiä johdattaa meitä pois sen parista. Kansalliset ja paikalliset yhdistykset tekisivät viisaasti, jos ne laatisivat alueellisen ”pelikentän tarkkailustrategian”.

UAI ei ole näissä ponnisteluissaan yksin, mutta suunnittelemalla tehtäväämme älykkäästi ja tehokkaasti kuljemme oikeaan suuntaan. Paikallaan pysymisestä tai pysähtyneisyydestä ei ole mitään hyötyä, vaan on pikemminkin paras kuunnella ”valmentajaa” ja pysytellä liikkeellä positiivisella tavalla urantialistovereitämme palvellen. Olemme iloisia jokaisesta, joka haluaa auttaa Mikaelia; ihmisistä, joiden sielu on siinä määrin muuttunut ja kehittynyt, että he haluavat palvella Urantialla asuvia kumppaneitaan viimeiseen urantialaiseen hengenvetoonsa asti. Mitä tämä merkitsisi teidän kannaltanne? Tiimityöskentelyyn tarvitaan teidän apuunne. Haluatteko hypähtää ylös penkiltänne ja tukea UAI:tä saamillanne merkittävillä lahjoilla?

Mikael tuli Urantialle Jošua ben Josefina, Jeesus Nasaretilaisena, opettamaan meitä ja meidän lisäksi kaikkia nykyisiä ja tulevia kuolevaisia kaikissa hänen asuissa maailmoissaan. Juuri hän on tehnyt suunnitelmat Urantian asettumisesta valoon ja elämään, ja juuri hän asettaa koko oman Neadon-universuminsa valoon ja elämään. Tästä suurenmoisesta käsityksestä ja tavoitteesta olemme saaneet tiedon *Urantia-kirjaa* lukemalla.

Palvelujohtokunnan jäsenten mielestä on selvää, että menestymisen edellytyksenä on välttämättä se, että jokainen lukija käyttää siihen omaa aikaansa. Käsitämme, että tehtäväämme liittyviä hankkeita ovat suunnitelleet vapaaehtoiset, mutta paljonkaan ei saada aikaan, ellei omistautumista ja rahaa ole riittävästi siihen, että projektit ja ajatukset saisivat voimaa. Muistattehan, että *Urantia-kirjan* laatijat kertoivat meille, että Jeesus oli idealisti. Hän *toimii* aatteidensa mukaisesti! Ideoita on niin johtokunnalla kuin monilla jäsenilläkin; näköpiirissä olevaa pitkäaikaista tehtävää varten tarvitaan enemmän rahallista voimaa. Haluamme palvella tovereitamme! UAI on Mestari-Pojan esimerkillisen mallin mukaisesti olemassa siksi, että se palvelee, ei siksi, että sitä palveltaisiin.

On kiistaton tosiasia, että me asumme materiaalisella planeetalla, elämme materiaalista elämää, joka edellyttää materiaalisia hyödykkeitä, kuten kirjoja, toimistotarvikkeita, internetyhteyksien kehittämistä, hyväntekeväisyyteen perustuvaa apua, josta ei alueille

liikene mitään tai hyvin vähän resursseja, johtokunnan ja muun henkilökunnan tehtäviin liittyvien vierailujen edellyttämää matkustamista. Presidentti Gaétan Charland, Sheila Keene-Lund, James Woodward ja toimeenpaneva johtaja Rick Lyon ovat oppineet matkoillaan, että lukijat arvostavat suuresti heidän henkilökohtaisia vierailujaan. He ovat olleet todistamassa, kuinka heidän isäntiinsä on palannut tarmokkuus, kun nämä ovat vakuuttuneet siitä, että heillä heidän tovereidensa mielestä on merkitystä ja että he ovat osa kasvavaa maailmanlaajuista joukkuetta. Lukijat haluavat tuntea olevansa osa maailmanlaajuista, auliista joukkueen jäsenistä koostuvaa perhettä; kaikki haluavat tietää, sujuuko ohjelma hyvin. On käynyt ilmi, että matkustaminen on se strategia, jota kipeästi tarvitaan sen edistämiseksi, että me kaikki pysymme keskittyneinä Mikaelin tehtäväsuunnitelmaan ja yhdessä tukeudumme siihen.

Kannustamme kaikenmaalaisia lukijoita ja jäseniä lähettämään ominaisuudessa tekemään vierailukäyntejä ja rohkaisemaan ryhmiä työskentelemään ja opiskelemaan tiimeissä. Matkustamisen ei tulisi olla ISB:n jäsenten yksinoikeus. Voisimme työskennellä tehokkaammin suuntaamalla alueellista painotusta alueellisen yhteistyön ja keskinäisen palvelun suuntaan. Mitä kansallinen yhdistyksenne voisi tehdä alueellisen lukijakunnan kehittämiseksi?

Vuosirahasto

Vuosirahastoksi nimitetään perinteisesti yleiseen toimintaan ja jatkuvien ohjelmien ja projektien mahdollistamiseen kohdistuvaa tukea. Kannustamme voimallisesti teitä vakavasti tukemaan vuosirahastoa, sillä siitä tuetaan vuosibudjettia, jonka ISB antaa UAI:n edustajaneuvoston (RC) arvioitavaksi ja hyväksyttäväksi. Budjetissa selvitetään, kuinka tukilahjoituksenne käytetään, mutta ennen kaikkea siinä nimetään ne projektit ja ohjelmat, joita haluaisimme kunakin vuonna painottaa. Budjettiehdotusta seuraa vuosittain hallituksen selostus, jossa esitetään yhteenveto kunkin ohjelman tavoitteista. Budjetti selostuksineen ilmaisee komiteoiden ensisijaiset tehtävät, ja se toimii niiden hallinnollisena ohjenuorana. Sivistyneissä ja vastuullisissa järjestöissä ajatellaan laajasti omaa tehtävää ja siihen liittyvää hallintoa; budjentin tekoprosessista on hyötyä kullekin komitealle kyseisen vuoden ensisijaisen ohjelmien ja projektien määrittämisen kannalta.

Asianamme on kantaa kortemme kekoon tällä yksinkertaisella määritelmällä: autamme vaalimaan ja levittämään ilmoitusta. Haluatko osallistua tähän työhön ja omistautua henkilökohtaisesti sille syvällisellä ja merkittävällä tavalla sekä uhrata siihen merkittävän määrän aikaa ja rahaa?

Vuosittaisen rahoituksen painopiste

Niistä alkuajoista lähtien, jolloin ISB alkoi toimia itsenäisesti, se on tehnyt pitkän aikavälin suunnitelmia ja identifioinut tehtävähankkeita. Tärkeimmät ja pai-

nokkaimmat tarpeet kohdistuvat hyväntekeväisyystarkoituksessa levitettäviin kirjoihin, jäsenkehitykseen, uusien yhdistysten perustamiseen, kommunikaatioon, matkustustukeen ja vahvan keskustuomiston ylläpitoon.

Olemme hankkineet kirjoja, jotka on painettu Intiassa, sekä yli jääneitä, vanhemmalla versiolla varustettuja Urantia-säätiön kirjoja, ja olemme tarvittaessa jakaneet niitä opintoryhmille. Tulevina kuukausina nämä kirjat on kaikki jaettu, mikä tarkoittaa sitä, että avun jatkamiseksi tarvitaan lisää varoja. Selvennykseksi sanoisin, että emme osallistu kaupalliseen levitykseen; se on Urantia-säätiön, UAI:n kanssa keskinäisessä riippuvuussuhteessa toimivan partnerimme, tehtävä. ISB:n levityskomitea tarvitsee pitkän aikavälin tukea, sillä kirjat ovat kalliita, ja koska ne ovat painavia, niiden lähettäminen tulee kalliiksi.

Jäsenkomitean matkustustarpeet kasvavat sitä mukaa kun uusia paikallisyhdistyksiä näkyvässä olevassa lähitulevaisuudessa perustetaan. Kun opintoryhmistä syntyy uusia yhdistyksiä, niiden perustamiseen liittyy paljon ennakkotyötä. Vähintään yhden UAI:n toimihenkilön ja jäsenkomitean edustajan on oltava paikalla muodollisessa perustamisseremoniassa, milloin ja missä tahansa uusi paikallisjärjestö perustetaankin. Näiden paikallisyhdistysten kasvaessa ja niiden saatuttaessa pysyvän, vähintään 30 jäsenen määrän, voidaan muodostaa ja perustaa uusi kansallinen yhdistys, mikä aiheuttaa uusia matkakustannuksia. Tätä tapahtuu yhä enemmän, ja kasvua on odotettavissa seuraavien vuosikymmenten aikana.

Vuoden 2011 tärkein tapahtuma on UAI:n historiallinen johtajuutta käsittelevä symposiumi, joka pidetään heinäkuussa Chicagon läheisyydessä. Sen onnistumiseksi yritetään hankkia merkittävää tukea. Se on erittäin tärkeää nykyisten ja potentiaalisten johtajien kannalta kaikilla mantereilla. Tarvitaan paljon tukea niiden henkilöiden sponsoroinnin rahoittamiseksi, joilla ei ole riittävästi varaa ilmoittautumiseen ja matkustamiseen. Planetaarisen Urantia-ilmoitusliikkeen pitkän aikavälin vahvistamisen kannalta tämä tapahtuma on ilmeisesti kaikkein tärkein aktiviteetti. Tulevina vuosikymmeninä tulee todennäköisesti olemaan lisää vastaavia ilmoitukseen kohdistuvia, merkittävästi tukea tarvitsevia tapahtumia. ISB:ssä arvelaan, että apua tarvitaan 30 000 dollarin verran.

Symposiumia tarvitaan huomion kiinnittämiseksi johtamiseen liittyviin heikkouksiin, suuremman ymmärryksen herättämiseksi *Urantia-kirjan* tehtävää ja tarkoitusta kohtaan, Urantia-säätiön ja UAI:n suhteen sekä strategisen suunnittelun tarpeellisuuden ymmärtämiseksi.

Nimetön lahjoittaja on ystävällisesti haastanut UAI:n sitoutumaan siihen, että se vastaa symposiumista aiheutuvista, sponsoroinnit ja tapahtumakulut käsittävistä, 20 000 dollarin kuluista. Suurin osa kuluista katetaan ilmoittautumisilla, mutta monet osanottajat ovat riippuvaisia avusta. Olemme tätä kirjoitettaessa päässeet 66 %:iin 20 000 dollarin keräystavoitteestamme.

Teidän on siis nyt aika antaa tukenne johtamiskoulutuk-

sen hyväksi.

Vahva keskustuomisto

Erityisen ilmeistä on, että tarvitaan kokopäiväistä toimistoa, jolla on toimeenpaneva johtaja apunaan pieni henkilökunta. ISB:ssä ymmärretään se päivän selvä seikka, että keskustuomistoa pyydetään tekemään aina vain enemmän johtokunnan ohjelman ja jäsenien tukemiseksi. Olemme kasvaneet, ja nyt on ymmärretty, että keskustuomiston tulee tehdä se, mitä vapaaehtoiset eivät pysty tekemään. Tällä hetkellä emme tiedä varmasti, kuinka suuri kustannus tämä olisi, mutta tiedämme, että on tulossa aika, jolloin tarvitsemme toimiston, joka huolehtii koordinoinnista kokopäiväisesti.

Vahvistuminen kansallisella ja paikallisella tasolla

Tässä yhteydessä on suuresti painotettava välttämättömyyttä tukea UAI:ta kansainvälisellä tasolla. Myös sillä on suuri arvo, että edellytetään kansallista omavaraisuutta ja että tehtävän toteuttamiseen annetaan voimavaroja ajan ja rahan muodossa. Jokaisen kansallisen hallituksen tulisi sopusoinnussa Mikaelin suunnitelman kanssa strategisesti suunnitella ja rahoittaa toimintansa. Miten pystyisi toinen kansallinen yhdistys suoraan tukemaan toista kansallista yhdistystä tai paikallista yhdistystä, joka ei vielä täytä kansallisen yhdistyksen kriteerejä? Voisivatko joukkuetoverimme organisaatiossamme panna alkuun kansallisen tai paikallisen yhdistyksen ”adoptio-ohjelman”? Mitä ISB voisi tehdä tuollaisten konseptien hyväksi? Näemme, että avuntarpeita riittää vuosisadoiksi eteenpäin. Miten voimme toisiamme auttaessamme ”vuodattaa tiimityötä Urantian päälle”?

Mitä mahdollisuuksia on olemassa?

Tuleeko mieleenne keinoja, joilla voisi vahvistaa UAI:n mahdollisuuksia menestyä kestäväällä tavalla? Antaisitteko persoonanne, ihmisenä olemisen kaikki puolet Mikaelin ja Universaalisen Isän käyttöön? Auttaisitteko kuolevaisia selviytymään Paratiisiin? Näetkö jokaisen ihmisen arvon kuten Jeesus, kun hän rakasti jokaista? Missä määrin pystytte paremmin sitoutumaan suuren Mikaelin suunnitelmaan planeetan kehittämiseksi ja uhrautumaan enemmän sen puolesta?

Voisitteko mitenkään ajatella, että siirtäisitte jonkin osuuden varallisuudestanne UAI:lle ilmoitukseen liittyvän tehtävän tehostamiseksi? Aiomme tulevissa osuudessa osoittaa perimiseen liittyviä menettelytapoja yhdistyksemme pysyvyyden takaamiseksi kiinteistölahjoitusten ja kiinteiden rahalahjoitusten avulla. Lahjoitusvarojen kannalta keskeisen ytimen muodostaa se matemaattinen tosiasia, että varoja voidaan käyttää toistuvasti säilyttämällä sijoitettu pääoma, joka tuottaa vuosittaisen koron, ja noiden osinkojen ansiosta lahjoittajien antama tuki kasvaisi. Koska Mikael on Nebadonin paras matemaatikko, me ymmärrämme

kunnioitusta tuntien, että hän tietää, kuinka tehtäväämme varten saadaan varoja yhä uudelleen ja huomattavia määriä korkotuoton avulla.

Voimme varmasti havaita opetuksista, että planeetan edistyminen on tärkeää ja että rauhaa tarvitaan kehityksen nopeuttamiseksi. Edistyminen on lähes mahdotonta ilman pysyvää rahallista tukea. Urantia-opetukset muodostavat valtavan voimavaran ihmiskunnan nostamiseksi Isän luo, ja niiden avulla mahdollisuutemme lopulliseen saavutukseen paranevat. Pysykää uskollisina!

Pyydämme teiltä lahjoituksia tehtävämme mahdollistamiseksi. Voitte soittaa toimeenpanevalle johtajalle Rick Lyonille Yhdysvaltoihin numeroon +1 (773) 572 1180 antaaksenne valtuutuksen sellaista säännöllistä luottokorttiveloitusta varten, jonka koette itsellenne ja perheellenne mahdolliseksi. Voitte myöskin lähettää tietoja keskustuomistoon sähköpostilla osoitteeseen uaicentraloffice@urantia-uai.org, tosin tällainen menettely ei ole kovin turvallista, jos kaikki tiedot ovat samassa viestissä. Voitte lähettää kaksi sähkö-

köpostiviestiä ja esimerkiksi lähettää ensin vain osan luottokorttinne numerosta ja viimeiset neljä numeroa sekä viimeisen käyttöpäivän vasta toisessa sähköpostiviestissä. Lähettäkää nämä kaksi sähköpostiviestiä niin, että väliin jää aikaa useita minuutteja (tai tunteja).

ISB:n jäsenet tekevät säännöllisiä lahjoituksia, sillä heillä on voimakas halu tukea tehtäväämme. He uskovat tähän jaloon voimainponnistukseen!

Voitte antaa lahjoituksenne PayPalin kautta; tunnuksemme on uaicfo@juno.com. Tai sitten voitte lähettää šekin UAI:lle osoitteeseen 559 West Diversey Parkway #351; Chicago, Illinois 60614-7640. Lukijoita ja ystäviä Yhdysvaltojen ulkopuolella kehoitamme käyttämään PayPalia tai tekemään luottokorttiveloituksen MasterCardin tai Visan välityksellä.

Voitteko sanoa itsellenne, että olette mukana tässä *Urantia-kirja*-liikkeessä viimeiseen urantialaiseen hengenvetoonne asti?

Kääntänyt Jouni Nurmi

Annan valtuudet veloittaa luottokorttiani _____ eurolla

- Tämän kerran
- Kuukausittain
- Neljännesvuosittain
- Vuosittain

- Visa
- MasterCard
- American Express

Kortin numero _____ Viimeinen voimassaolokuukausi _____

Kortinhaltijan nimi _____

Käyttäkää lahjoitukseni

- UAI:n johtajuusseminaarin 2011 haastekampanjaan
- UAI:n vuosirahaston (yleisrahaston) hyväksi
- Konferenssien sponsorointirahastoon
- Kirjojen levittämisrahastoon
- UAI Journalin ja Tidings-uitiskirjeen hyväksi
- Muihin tarpeisiin

Päiväys ja allekirjoitus _____

Sähköposti _____

KANSAINVÄLINEN URANTIA-YHDISTYS
JOURNAL

TILAUSHINNAT

UAI Journal on luettavissa verkkosivuilta <http://www.urantia-iaa.org/links.htm> ilmaiseksi. Suomenkielinen versio on luettavissa myös Suomen Urantia-seuran verkkosivuilta <http://www.urantia.fi/>.

Lehden tilaushinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus: 18 €
Irtonumerot: 4,50 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille UAI Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

Journal ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat Journalin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. Journal ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka Journal pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset Muutokset. Journal on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa Yhteyttä Journaliin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista Journalissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Urantia Association International Journalille tarkoittamanne postin ja artikkelitarjoukset Journalin Chicagon-osoitteeseen. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan toimittajalle <skelly@wtmi.net>.

Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä tai UAI Journalista, ota yhteyttä Journalin Chicagon-toimistoon.

Kaikki suoraan tai epäsuorasti esitetyt tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten tai UAI Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Alkuperäisessä englanninkielisessä lehdessä on runsaasti värikuvia, jotka on jätetty pois suomenoksesta.

UAI Journal
559 West Diversey # 351
Chicago IL 60614
USA